

NIEUWE ROBBEDOES FORMULE!

ROBBEDOES
HEEFT EEN
NIEUW PAKJE
AAN!

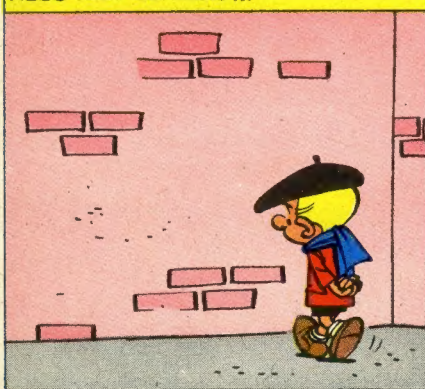

steven sterk

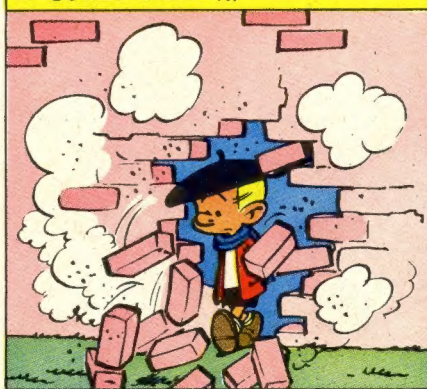
door Peyo en Will

Steven Sterk heeft pech : zijn enorme kracht veroorzaakt niets dan ongelukken...

NEE, GELOOF ME MAAR, HET IS HEUS NIET ZO LEUK...

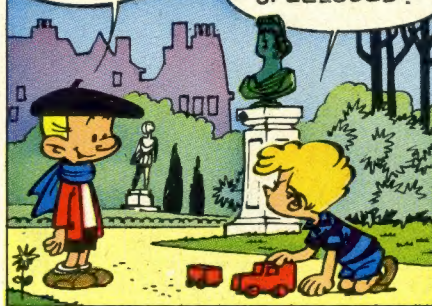
...ALS JE MET ZO'N REUZEKRACHT GEBOREN BENT ...

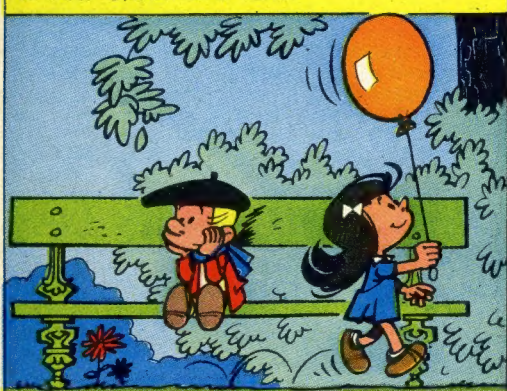
STEVEN IS ALTIJD ALLEEN..

ZEG, MAG IK MET JE SPELEN?

NEE, JIJ VERNIET ALTJD MIJN SPEELGOED!

TOCH KAN HIJ ER NIKS AAN DOEN ALS HIJ WAT ONHANDIG IS...

MIJN LUCHTBALLOON!

WACHT!

VERVOLG OP LAATSTE BLADZIJDE

Flip Flink is op reportage in Antwerpen. Een Oosterse matroos komt tijdens zijn afwezigheid in het hotel naar hem vragen.

HET DUIVELSKERKHOF

BUSTER en Danny liepen de bocht van de weg om en zagen het donkere bos voor hen opdoemen. Een hoge muur van ruwe stenen gaf de grens aan van het gebied van Manor House of het Duivelskerkhof. Het zag er even naar uit dat deze muur helemaal rondliep en nergens een opening liet, maar toen de jongens wat verder liepen, zagen ze een ijzeren hek dat open stond. Ze zagen in het stof en het zand van de oprijlaan de sporen van banden, waarschijnlijk van de wagen van majoor Langridge.

Het onweerde nu hevig en Danny keek ongerust naar de dreigend samengepakte wolken.

— Kunnen we niet gewoon naar Rockvale teruggaan om daar een ijsje te eten of zoiets? vroeg hij. Je hoeft toch niet nog meer uit te vinden voor je de politie kunt verwittigen?

— Ik wil niet nog eens een vergissing begaan, zei Buster. Ik wil alleen maar een beetje rondkijken en zien of mijn veronderstellingen juist zijn. Kom op!

Het begon juist te regenen. Ze slopen, dicht langs de muur, naar de achterkant van het huis. Het was nu zo donker geworden, dat het wel avond leek, maar de storm was toch al over zijn hoogtepunt heen. Er brandde geen licht in het huis, wat zeker het geval zou zijn geweest als er binnen iemand was.

De regen stroomde nog altijd op hen neer. Ze liepen om egn schuurtje heen en kwamen bij de achterdeur. Buster probeerde de knop. De deur zat op slot. Maar rechts van de deur was een raam en dat raam stond open.

Buster keek spiedend om zich heen. Toen klom hij op de vensterbank en duwde voorzichtig het raam open. Hij slingerde zijn been over het kozijn en klom naar binnen.

Het donderde opnieuw. Buster luisterde gespannen om te horen of er ergens in het huis iets bewoog.

Maar er heerste een stilte die alleen verbroken werd door het ruisen van de regen.

Hij leunde over de vensterbank en wenkte naar Danny.

— Nou?

— Ga weg daar, ik kom binnen.

Danny klom door het raam en de jongens keken om zich heen. Ze bevonden zich in een klein vertrek dat gedeeltelijk als bijkeuken en gedeeltelijk als opslagruimte dienst scheen te doen.

Onmiddellijk tegenover de deur waar ze uitkwamen was een andere deur, stevig en heel oud, die dichtgegendeld was. Buster deed ze open en tuurde in de duisternis erachter.

Versleten stenen treden leidden naar beneden waar zij zich verloren in het duister. De lucht die uit de kelder opsteeg was muf en vochtig en had een lichte dierlijke reuk.

Buster duwde de deur weer dicht.

— Laten we eerst het huis maar eens proberen, fluisterde hij. Vlug, want als ze terugkomen.

Ze stonden een ogenblik aandachtig te luisteren, maar er was geen geluid te horen, behalve het eentonige geruis van de regen buiten.

Ze slopen door de gang naar een glazen deur op het eind, deden ze voorzichtig open en bevonden zich in een ruime hall. Ze bleven weer stil staan om te luisteren en hun harten klopten luid van opwindende angst.

Geen geluid, behalve de regen en het trage getik van een klok. Het oude huis stond stil te peinzen, alsof het op iets wachtte.

Ze huiverden. Hun natte kleren plakten aan hun lichaam en de lucht in het huis was kil. Danny fluisterde in Busters oor:

— Kunnen we nu niet gaan? Het is een doodgewoon huis — er is niets bijzonders te zien, alleen een hoop vuil.

Een brede trap leidde naar boven en Buster liep er op zijn tenen naar toe. Danny begon opnieuw te protesteren, maar Buster legde zijn vinger op zijn lippen en kroop voorzichtig naar boven. Danny volgde. Halverwege de trap was een groot raam, dat uitzicht gaf op de oprijlaan.

Het regende nog altijd, maar niet zo hard meer. De storm trok langzaam weg. Buster stond een ogenblik stil en schraapte toen zijn keel.

— Prachtig, zei hij. Nu kijk... jij blijft hier, bij dit raam, zodat je iedereen kan zien aankomen. Het is de enige fatsoenlijke weg die naar het huis leidt, want er zou nu niemand door het bos komen. Ik ga beneden een beetje rondneuzen. Zodra ik ook maar de kleinste aanwijzing vind dat dit het huis is dat we zoeken, smeren we hem als de weerlicht.

— O. K. Maar maak het niet te lang, Buster, alsjeblief, zei Danny, niet erg op zijn gemak en hij wendde zich naar het raam.

Buster rende de trap af en bleef in de hall even staan kijken.

Er kwamen een heel stel deuren uit op deze hall en hij wist niet goed waar hij zou beginnen. Rechts stond er een deur half open en hij liep er op zijn tenen naar toe. Hij bevond zich in een lang, smal vertrek, met grote boekenkasten langs de wanden. Achteraan was een hoog raam dat op de zee uitkeek.

Maar ook hier zag hij niets dat in verband kon staan met de onbekende bende die het Duivelskerkhof als hoofdkwartier gebruikte. Toen hoorde hij een eigenaardig geluid achter zich en bleef als vastgevroren staan. Hij draaide zich om en zijn bonzende hart kwam een beetje tot kalmte. Er was wat roet losgeweekt door de regen en naar beneden gevallen in de haard. Er viel nog meer roet terwijl Buster stond te kijken. Hij liep naar de schoorsteen en keek naar boven. Er was in die donkere ruimte meer te zien dan ongelijke stenen en roet-aanslag — in een zijde van de schoorsteen, ongeveer zes voet boven de grond, was een opening, groot genoeg om een man te verbergen.

Toen sprong Buster's hart weer in zijn keel, want hij hoorde Danny de trap afdaveren.

— Buster! Buster!

Danny fluisterde opgewonden, angstig.

— Hier! zei Buster en hij liep naar de deur.

Danny was onmiddellijk bij hem, bijna springend van angst.

— Vlug! Er komt een wagen aan. Laten we zien dat we op de weg komen!

Ze renden samen door de hall naar de glazen deur. Danny draaide de kruk om en duwde de deur open. Toen slaakte hij een kreet en stond als door de bliksem getroffen.

Buster keek angstig over zijn schouder. Het verschrikkelijke angstaanjagende wezen uit de grot versperde de hele gang en kwam dreigend op hen af.

Dit keer kwam Buster onmiddellijk in actie. Hij pakte Danny bij zijn arm en trok hem krachtig naar achteren. Toen sloeg hij de deur dicht en draaide ze op slot. De hemel zij dank dat er een sleutel was.

Op het pad voor de deur knarsten de remmen en piepten de banden.

— Naar de kamer terug, riep Buster en rende weg, Danny met zich meetrekkend. Achter hen klonk het gekletter van glas toen het monster de deur achter hen stuk sloeg. Ze bereikten de deur toen ze buiten diepe mannenstemmen hoorden praten en er een sleutel in het slot van de voordeur werd omgedraaid. Buster duwde de deur van de kamer achter zich dicht.

— Dat... dat DING... zei Danny, met wijddopen gesperde ogen van angst. Ondanks het gevaar waarin ze verkeerden was hij in zijn gedachten nog altijd bij het monster dat hij in de gang had gezien.

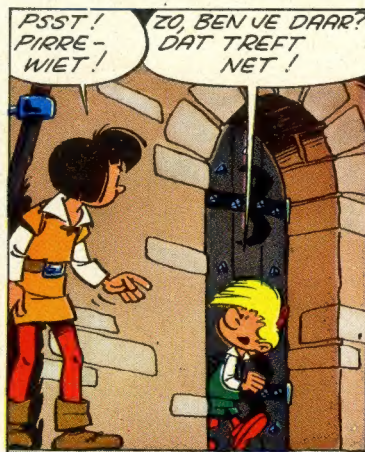
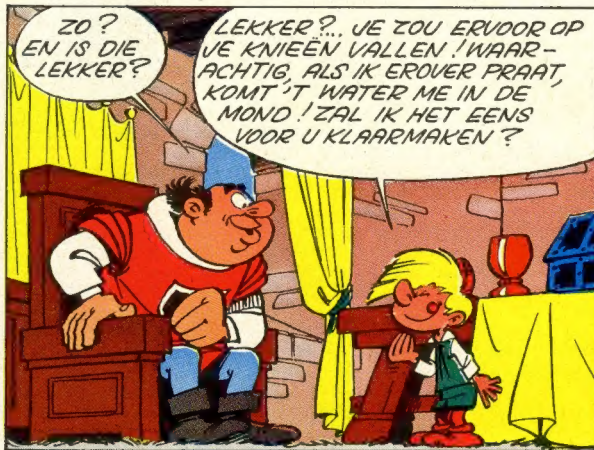
— Kom op! fluisterde Buster en hij trok hem naar de grote open haard. Hij stapte in.

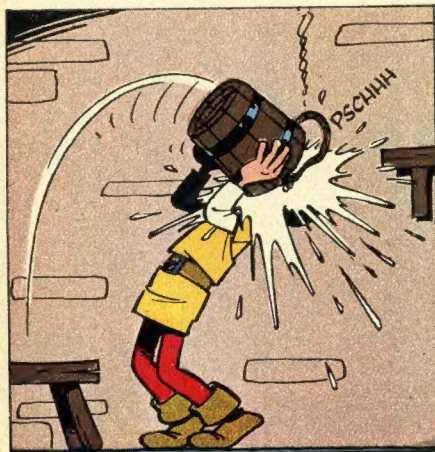
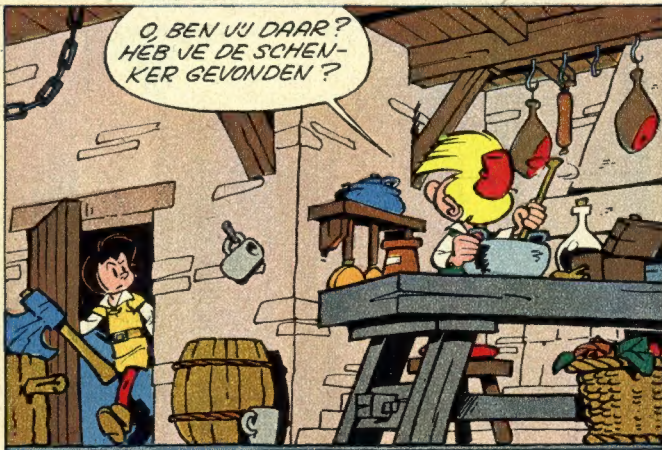
— Help me omhoog, vlug! Er is daar een schuilplaats waar we ons kunnen verbergen.

Danny stapte ook in de haard, pakte Busters benen en tilde hem in de wijde schoorsteen. Toen Buster zich naar beneden boog en Danny optrok, hoorde ze de huisdeur dichtslaan. Ze stonden dicht tegen elkaar aan in de zwart-berookte ruimte, huiverend in hun natte kleren. Ze spitsten hun oren, want ze wilden weten wat er buiten gebeurde.

Dat scheen heel wat te zijn. De mannen praatten nogal opgewonden en boven het geluid van hun stemmen klonk het kierende, kreunende geluid van het monster. Plotseling hoorden ze een zweeps slag en nog een, gevolgd door een angstaanjagend, dierlijk gehuil. Weer de zweeps slagen, en het gehuil, toen werden beide geluiden zwakker.

VERVOLG OP BLZ. 39

THEO EN HET

LANGZAAM IS HET NACHT GEWORDEN IN HET BOS. DE STILTE WORDT ENKEL VERSTOORD DOOR HET AKELIGE GEKRAS VAN EEN UIL...

... EN DOOR HET ONGEWONE GEKLEPPER VAN CASTAGNETTEN...

PIETERJAN, KLAPPERTAND ALSVEBLIEFT NIET ZO!

DAT... DAT KOMT... VAN DE ZENUWEN!

HET WORDT AL LAAT! DENK JE... DAT HI DE JUWELEN KOMT TERUGHALEN?

STIL...

ER LOOPT IEMAND IN DE BUURT, GELOOF IK...

SLIK...

ZIE JIJ SOMS IETS?

NEE, HOU JE MOND!

25A

JE HEBT VAST GEDROOMD, DENK IK...

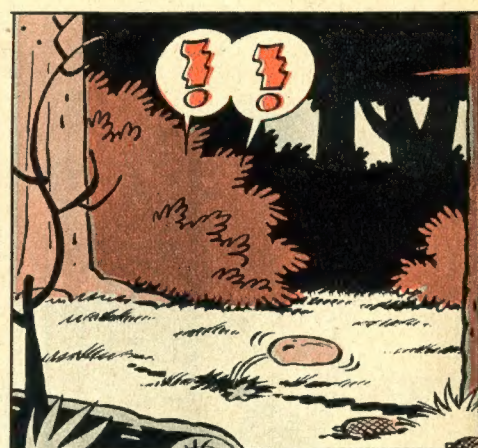
KRAAK

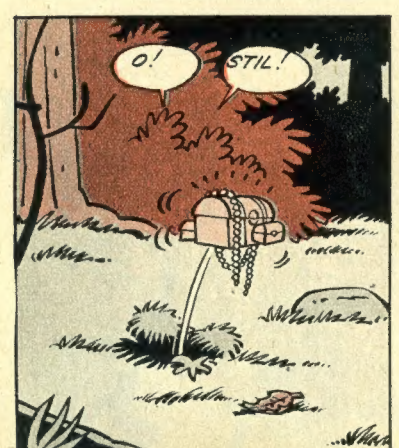
!!

HA HA... DIE ONNOZELE HALZEN ZIJN UITGEVRAAGD!

KRAAK KRAAK

! !

O!

STIL!

... HI IS... ZE ZIJN... EN... DE SIERADEN ZIJN WEG!

... DAT... DAT... DAT IS TOVE... SLIK... TOVENARI...

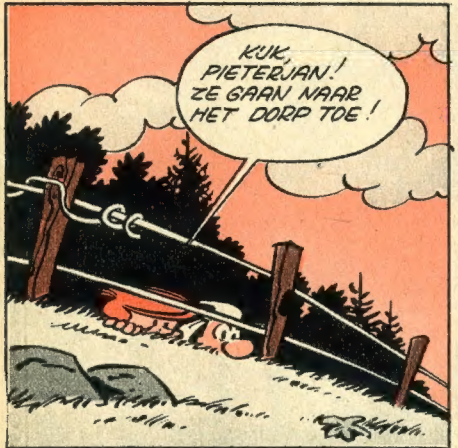
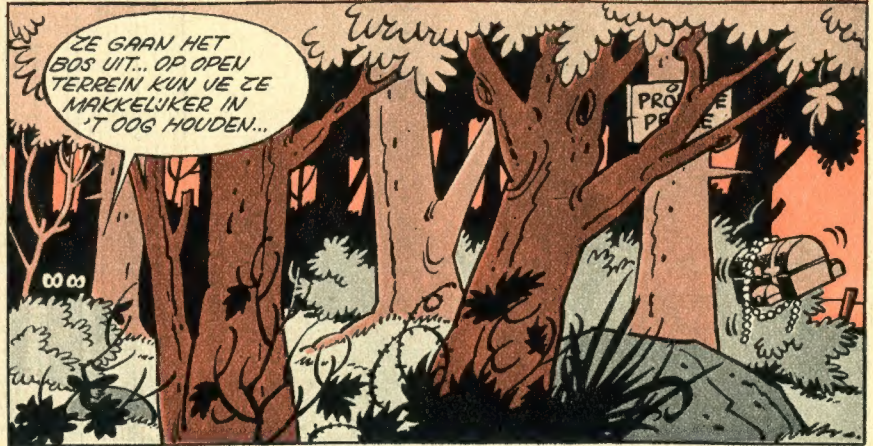
25B

HAARMIDDEL

Theo en Pieterjan hebben de gestolen juwelen van de barones teruggevonden. Ze draaien de dader een loer...

DOOR

P. DE DEEGE

Wordt vervolgd

DE ZITTING WORDT OPGEHEVEN IN EEN RUMOERIG GEROEZEMOES...

EINDELIJK IS 'T UIT MET DE SLEUR EN DE RUSTIGE VLUCHTIJES. NU KUNNEN WE WEEER AAN DE GOEIE OUVWE TJD TERUGDENKEN (!)!

O, DIE PALMBOMEN, DIE WITTE OLIFANTEN, DE BONZEN, DE INDISCHE DANSE-RESJES...

...EN DE GIFSLANGEN, DE MUGGEN, DE MALARIA-AANVALLEN, DE EEUWIGE RUST... LEKKER! LEKKER!

KAPITEIN! LAAT UW MONTEURS AAN DE KISTEN VOOR VIETNAM WERKEN KOMPLETE REVISIE. ALLES MOET TEGEN DAGERAAD KLAAR ZIJN.

LELEVA

*) ZIE: "DE ZONEN DES HEMELS" EN "DE VLIEGENDE TIJGERS"

NU BLIJFT ER NOG HET PROBLEEM VAN DE MAINTENANCE (!)!

VANNACHT ZULLEN VERSCHIEDENE TRANSPORTVLIEGTUIGEN UIT CORREGIDOR IN LIANG-KHAI, DE HOOFDSTAD VAN VIETNAM, LANDEN, MET GRONDPERSONEEL, BRANDSTOF ONDERHOUDS- EN RESERVEDELEN.

*) GRONDDIENSTEN.

ZE GAAN MET VRACHTWAGENS NAAR NUONG-LOC, DE BASIS DIE DE "VLIEGENDE TIJGERS" IS TOEGEWEZEN. DEZE LIGT IN DE BERGEN, MIJDEN, IN DE JUNGLE! KOM, IK ZAL 'T U LATEN ZIEN!

MAAR WAAR ZIJN DE JETS VAN DE VUAND?

DAT WEEET NIEMAND! HET IS EEN RAADSEL! DAT MOETEN JULLIE ONTDEKKEN. TIJDENS DE LAATSTE OORLOG HEBBEN DE VAPPEN DE WILDERNIS IN VOORD-VIET-TAN BEZAARD MET GEHEIME VLIEGVELDEN, WAARVANDAAN ZE DE LUCHTBRUS AANVIELEN DIE TSJIANG KAI-TSJEK BEVOORRAADDE. DE REBELLEN ZULLEN ZO'N VELD ALS UITGANGSPUNT GEBRUIKEN.

IS DIT NUONG-LOC? DEKSELS! DE BARN LUKT ME VRESLELIJK KORT EN INGESLOTEN. DAAR KUNNEN NOOIT JETS LANDEN!

TR.5A

TOCH MOET HET! HET IS DE ENIGE HARDE STARTBAAR IN TAMELIJK GOEDE START... LANG IS ZIJ NIET, MAAR DAAROM NIEMEN WE DAN OOK UITSLUITEND PILOTEN VAN VLIEGDEKSCHEPEN AAN, DIE ZIJN GEWEND IN BEPERKTE RUIMTEN TE WERKEN.

DAT MAAKT DE KEUS NOG KLEINER. IK KAN ALLEEN UITBLINKERS MEENEMEN!...

ZODRA ZE AANKOMEN MAKEN DE GRONDMENSEN DE TOEGANGEN TOT DE BARN AL VRIJ. NADERHAND KUNNEN ZE DEZE DAN NOG STERK VERLENGEN.

INTUSSEN VERZAMELEN DE VRIJWILLIGERS ZICH AL IN DE VLUCHTVOORLICHTINGSKAMER...

HALLO, DAVE! GEEF MI VE OP? IK DACHT DAT VE PAS GETROUWD WAS?

EH...

IK... IK SMEEK U, SIR! VERRAAD ME NIET! HAAST NIEMAND WEEET DAT IK GETROUWD BEN... EN MIJN ZAKBOEKJE IS NOG NIET BUGEWERKT. GLAD VERGETEN!

HÉ WACHT EENS, KEREL, IK...

IK BEN NIEUW AAN BOORD. DE WEINIGE MAATS DIE IETS VAN MIJN VERLEDEN WETEN, ZULLEN HUN MOND HOUDEN. ER KRAAIT GEEN HAAR NAAR IK BEZWEER U, SIR, HELP ME, VERRAAD ME NIET! IK MOET NAAR VIET-TAN!

MOETEN? ZEG EENS! IK VRAAG ME AF WAAROM?

OMDAT... OMDAT MIJN VROUW EN BABY DAAR ZIJN... IN HET REBELLEN-GEBIED... EN IK KRUG GEEN NIEUWS MEER VAN ZE...

TR.5B

SCHIETEN TE HULP

Vrijwilligers worden gezonden om koning Nuoc Raheng, die door rebellen wordt aangevalen, te hulp te snellen.

TEKENAAR : VIC. HUBINON
 TEKST : J. M. CHARLIER

IE VROUW EN JE KIND? VERDRAAG NDS AAN TOE...
 SNAPT U NU WAAROM IK TOT ELKE PRUIS DAARHEEN MOET? IK HOUD HET NIET LANGER UIT HIER MAAR TE ZITTEN REIKHALZEN...

IN DAT AFGELEGEN LAND KAN GEEN MENS WAT VOOR ME DOEN, OOK NIET HET RODE KRUIS... TERWIL IK ALS IK DAAR TER PLAATSE BEN, NOG EEN KANS HEB OM WAT UIT TE VISSEN, INLICHTINGEN, TIPS TE VERZAMELEN.
 EH...

IK KEN HET LAND GOED EN HAD ER INLANDSE VRIENDEN, DIE MISSCHIEEN DOOR DE VUAND-LIJKE LINES HEEN WILLEN GAAN OM TE ONTDEKEN WAT ER VAN MIJN GEZIN IS GEWORDEN... MAAR DAT KAN IK ALLEEN DAARGINDS TERUGVINDEN! SLA MIJN VER-ZOEK NIET AF, SIR!
 HMMM!

MAAR WAT GINGEN JE VROUW EN JE KIND DAAR UITVOE-REN? HOE KWAMEN ZE ERBU?
 DE VADER VAN MIJN VROUW HEEFT EEN GROTE PLANTAGE IN VOORD VIET-TAN. HIJ IS DE ENIGE FAMILIE DIE WE HEBBEN, OM MINDER EENZAAM TE ZIJN ZOLANG MIJN CONTRACT LOOPT, IS MIJN VROUW MET BABY NAAR HUIS TERUGGEGAAN, NAAR DAT LAND DAT EIGEN LIJK HAAR VADERLAND IS EN WAAR ZE TOT OMS HUWELIJK HEEFT GEWOOND.

IN NAAM VAN HEN BEIDEN SMEEK IK U, SIR, ME TE HELPEN... ALS... ALS IK HIER BLIJF, WORD IK STAPELGEK VAN ANGST EN ONGERUSTHEID... IK BEN EEN GOEIE PILOOT! LAAT ME MEEGAAN!

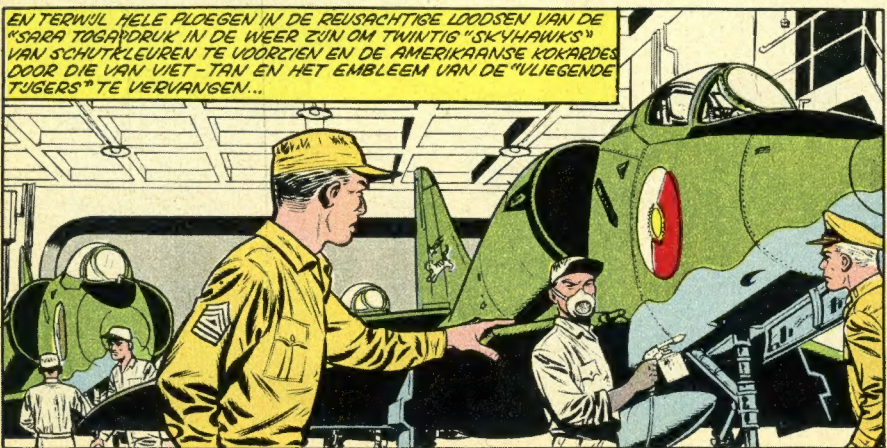
EH... IK KAN AANVRAGEN OF ER VOOR JOU EEN UIT-ZONDERINGS WORDT GE-MAAKT...
 IK HEB NIET EEN KANS OP TIEN DAT ZE 'T TOESTAAN EN HET DUURT MAANDEN! WEES SPORTIEF, SIR, U WEEET DAT IK ZEKER EVENGOED VOOR DE JOB DEUS ALS IEMAND ANDERS!

IK BEGA DE GROOTSTE BLUNDER VAN MIJN LEVEN, VREES IK, MAAR IK HEB NOODT DOOF KUNNEN BLIJVEN VOOR ZO 'N NOODKREET! VOORUIT DAN MAAR, JE HEBT 'T GEWONNEN, IK ZAL MIJN MOND HOUDEN, MAAR ALLEEN TER WILLE VAN JE KIND!

O, SIR, DANK U WEL! HOE KAN IK U OOT GENOEG BEDANKEN?
 'T IS AL GOED, JONGEN! LAAT JE MAAR GAUW INSCRJVEN VOOR DE SCHIETTENT EER IK ER SPJT VAN KRUG!

EN TERWIL HELE ALOEGEN IN DE REUSACHTIGE LDDSEN VAN DE "SARA TOGARDRIK IN DE WEER ZIJN OM TWINTIG "SKY-HAWKS" VAN SCHUTLEUVEN TE VOORZIEN EN DE AMERIKANSE KOKARDES DOOR DIE VAN VIET-TAN EN HET EMBLEEM VAN DE "VLIEGENDE TUGERS" TE VERVANGEN...

IN DE VliegZAAL...
 O.K., DAVE, IK NEEM JE AAN, NATUURLIJK, ZEG EENS: 'VE BENT TOCH SIR! DANK U URIGEZEL, HÉ?
 WEL, SIR!

ZENDING IN

GERUISLOOS SLUIPEN DE
SCHIMMEN OVER
DE TEGELVLOER NAAR
HET BED...

VLUG, EEN TOUW...
GEEF ME NOG EEN
ANDER TOUW
AAN.

HUMFF!

TJONGE, EEN STEVIGE
KEREL... EINDELIJK IS
HJ BUITEN WESTEN...
NEEM HEM MEE...

MANU KOMT IN EEN VROLIJK HUMEUR UIT
DE TAVERNE, WAAR HJ ZIJN DOEST WAS
GAAN LESSEN. DE LUCHT GEURT NAAR
VASMJIN EN VAN DE NABIJE BOSPORUS
STUJT EEN VERKWIKKENDE KOELTE OP.

ZO, IK BEN
BUNA
THUIS.

HÉ DAAR KOMEN
MENSEN UIT... IK
DACHT DAT HET
HUIS ONBEWOOND
WAS. WAT IS
DAT VOOR EEN
PAK?

HET LIJKT
WEL EEN
LICHAAM...

INEENS GLJDT EEN MANE-
STRAALTIJE DOOR DE WOLKEN
EN VERLICHT HET GEZICHT
VAN DE MAN DIE ACHTER DE
KLEINE KOLONNE LOOPT...

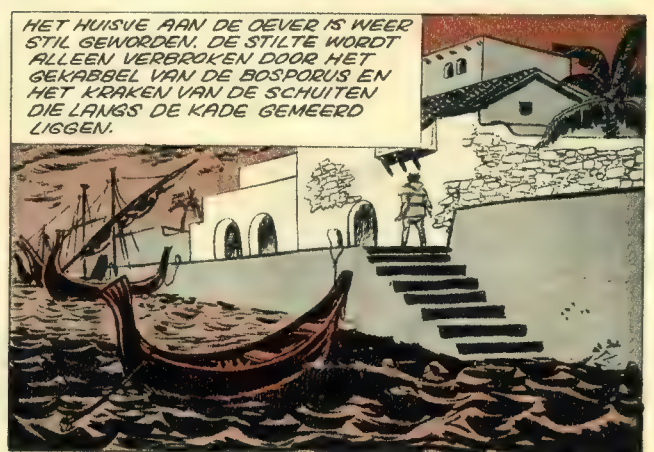
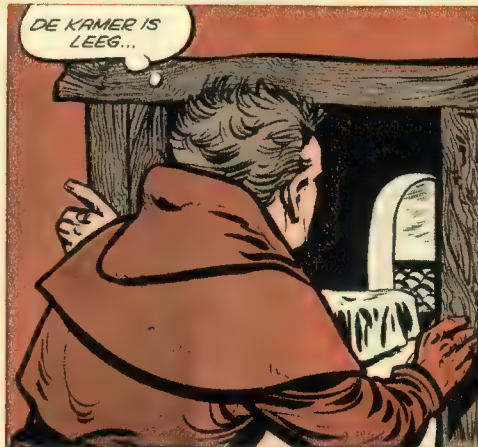

ADELGISEL!
HJ IS 'T!... HÉ,
MAAR DAN...
TIMOER?...

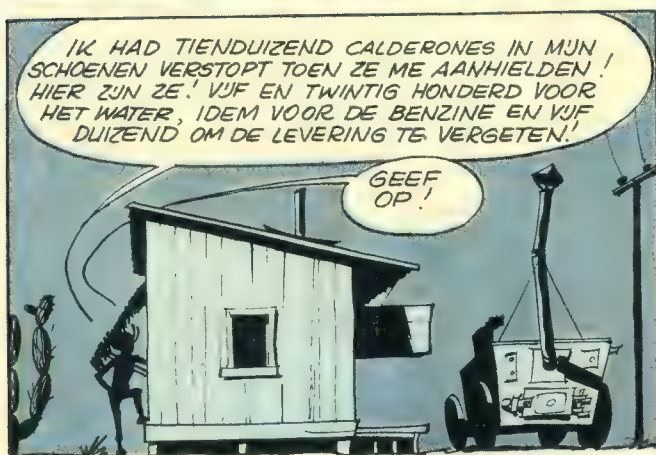
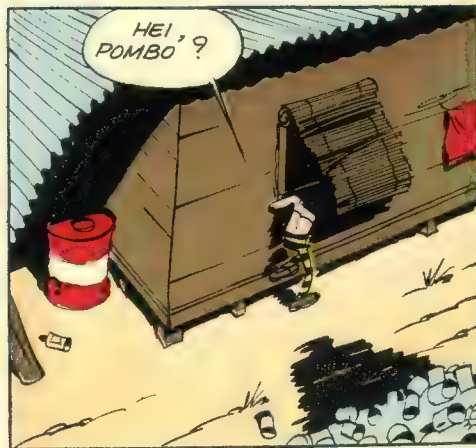
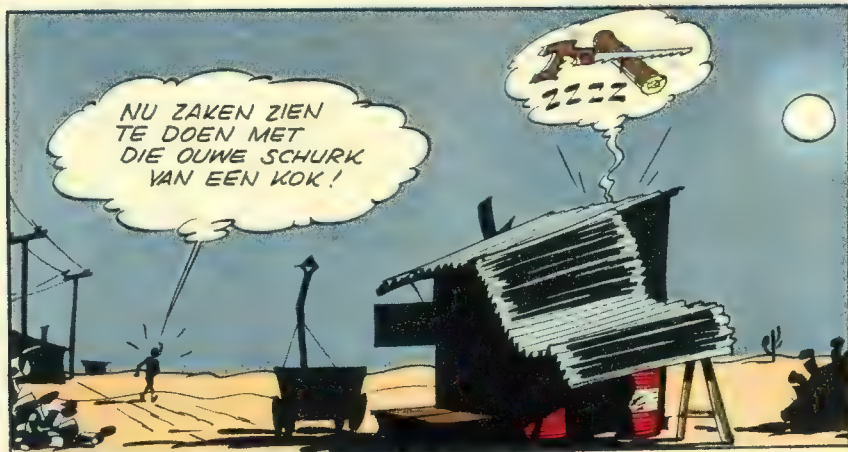
BYZANTIUM

Timoer heeft ontdekt dat Adelgisel hem bespionneert. Deze weet een goed heenkomen te vinden.

XIII
20

Wordt vervolgd

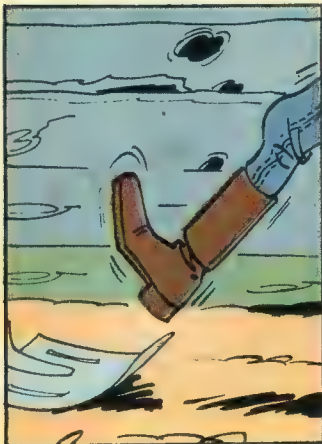
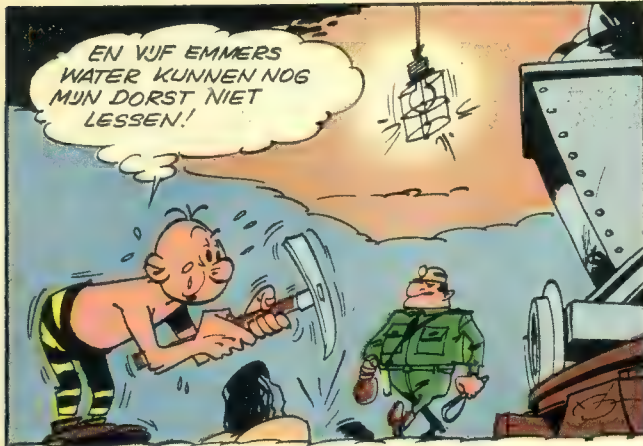

TEXIGUAY

Slim en Vlinder hebben besloten uit het strafkamp Texiguay te ontsnappen.

door M. TILLIEUX

DE VOLGENDE DAG...

DIE AVOND...

Wordt vervolgd

Ouwe Niek en

DE MUITERS VAN DE « BLIJDSCHAP »

door
REMACLE

DE ZWARE DOORTEN ZIJN WEER DICHTGEVALLEN
ACHTER ZWARTBAARD EN ZIJN GELEIDE...

IK VOEL DAT
IK HET NIET PRETTIG
ZAL VINDEN
HIER...

HEER
GOEVERNEUR, DE
NIEUWE IS
RANGEKOMEN!

MOOI ZO,
BRENG HEM
NAAR ME TOE!

WIE IS DIE
KLEINE
HANSWORST?

HM, IK ZIE 'T AL...
SLECHT OPGEVOED!
MAAR... IK VERBETER
HEM WEL !!

HOU HEM SPECIAAL IN 'T OOG! EN
LAAT HEM EEN GESTREEPT PAK
AANTREKKEN, OM HEM VAN DE AN-
DERE INWONERS TE ONDERSCHIEDEN.

KOM AAN,
VORT! NAAR HET
KLEDINGMAGAZJIN!

ZACHTJES! IK BEN
NIET IN EEN STEMMING
OM LOL TE MAKEN!

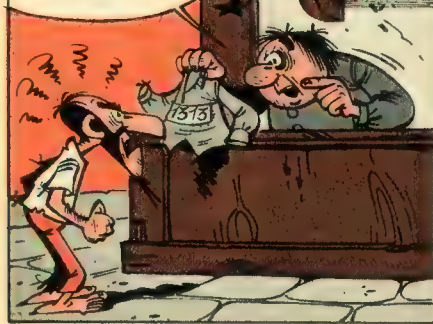
IN 'T MAGAZJIN...

DIE STRE-
PEN MAKEN
ME DIK! IK WIL
DIT NIET!

ZEG, JE DENKT ZEKER
DAT JE BIJ DE HOF-
KLEERMAKER BENT!
VOORUIT, TREK DAT
AAN, EN VLUG WAT!

HET IS ZO, STRE-
PEN BEDERVEN
JE LYN... NEEM
LIEVER DIT
PAKJE HIER!

DAT NUMMER MOT IK
NIET! DERTIEN IS
EEN ONGELUKSGETAL
DAT WEET JE
TOCH!

TUT! TUT! DAT
IS BESPOTTE-
LIJK BIJGELOOF!

JE... JE HEBT GELUK, NR.
DERTIEN BRENGT ONGELUK!
IK ZAL JE EEN ANDER
GEVEN!

KORT DAARNA...

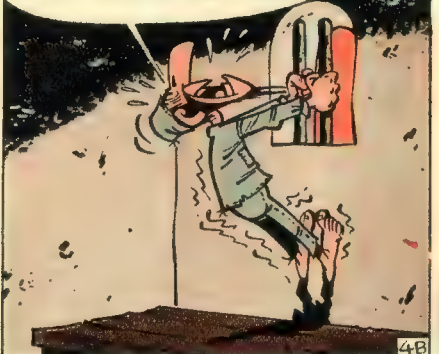
HIER IS HET
NIEUWE TONEEL VOOR
JE BOEVESTREKEN,
DEUGNIET!

HIER MOET IK
DUS MIJN HELE
MOOIE JEUGD ZIT-
TEN BROMMEN...

NEE! NEE! NEE! IK BREEK
UIT! EENS ZAL DE NAAM
ZWARTBAARD DE SCHRIK
VAN LAND EN ZEE ZIJN!

Wordt
vervolgd

EEN AVONTUUR VAN SANDY

De onbekende wil met het motorbootje van de politie vluchten, maar deze weet hem wat te helpen.

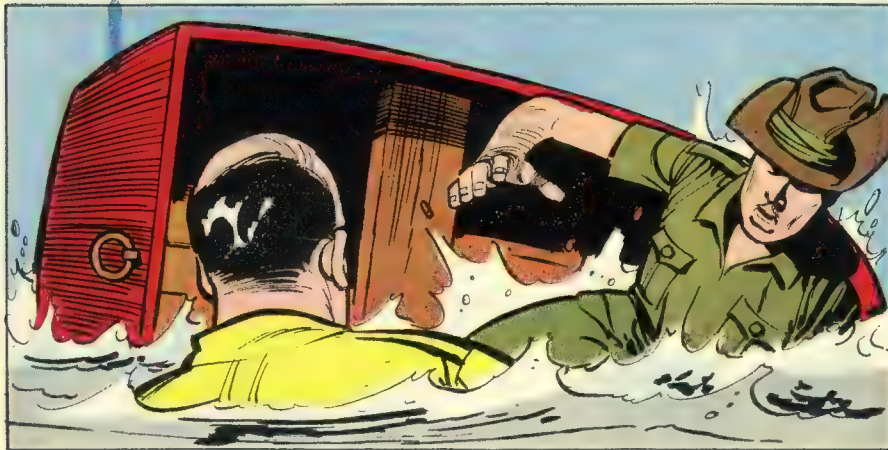
VERLOREN MOEITE, JONGEN!

ZIEZO MANNETJE, KLIM MAAR IN DE BOOT EN DAN ZULLEN WE 'NS VERDER ZIEN!

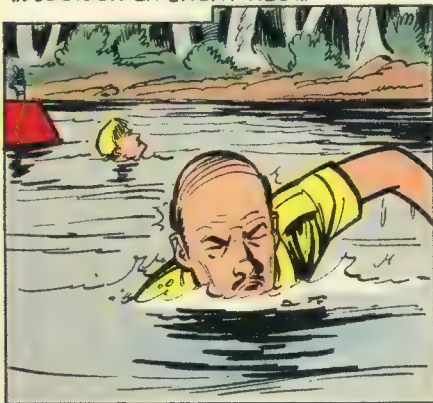
ALS ENIG ANTWOORD GRUPT DE MAN ZICH AAN HET VAERTUIG VAST EN...

HIER!

41A

DE BANDIET LAAT DE VERDOOFDE SERGEANT IN DE STEEK EN ZWEMT WEG...

OH!... M'N HOOFD!...

IK MOET HEM INHALEN, EN VLUGS!

VERDRAAID, DAAR IS HIJ ALWEER!

DE POLITIEMAN IS EEN UITSTEKENDE ZWEMMER EN KOMT GEVAARLUK SNEL NADERBY...

WILLY LAMBIL - A18

MENSENJACHT OP DE MURRAY

door
WILLY
LAMBIL

DE BANDIET BEREIKT DE ANDERE OEVER EN VLUCHT WEG DOOR HET BOS, MAAR DE DAPPERE SERGEANT GEEFT DE ACHTERVOLGINGS NIET OP...

Wordt
vervolgd

Onze vrienden worden na een hele reeks proeven ongeschikt verklaard om als voedsel voor de planeet te dienen: ze zijn onverteerbaar

Betekent de blijde intree van de Toenikkers het einde van de nachtmerrrie?

Maar daar nadert een stap... en het is niet Hortensia!

De dokter laat zijn cilinderneus zien. Brutus heeft nog net de tijd om zijn kaken weer in zijn stuk kaaspaddestoel te zetten.

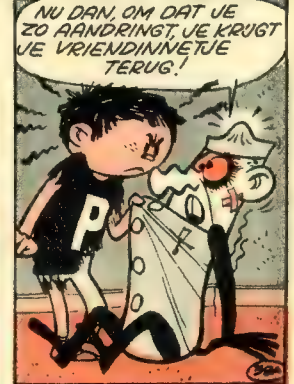
Spot de dokter of meent hij werkelijk onze vrienden te eren?

Overbodige vraag! Theodoor wordt flink gesteund en zal het probleem meteen oplossen.

Voor een ding is de dokter nog altijd bang: besmetting.

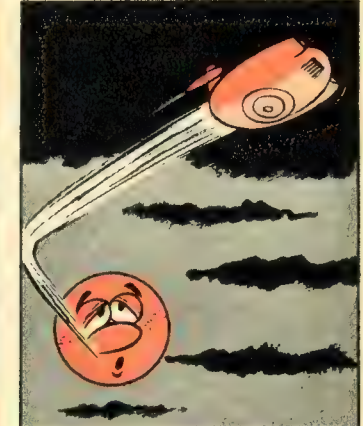
Tenslotte zou Hortensia toch geen overvloedig hapje zijn geweest.

Hij neemt de telefoon van de haak...

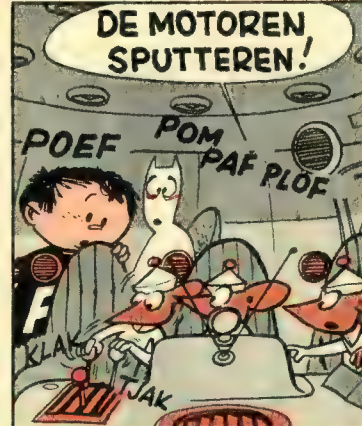
Vaarwel, trouweloze maan van Foras!

Die nacht moet Sqlop vasten!

De reis verloopt verder ongestoord gedurende een flink halfuur. De Toenikkers besluren het toestel. De passagiers rusten, lezen of dammen.

Dan een nieuwe speling van het lot...

Het is een storing! Zeker, Tep, Top en Kwa zijn wel handige monteurs, maar hoe moet het als er een nieuw onderdeel nodig is?

Wordt vervolgd

ROBBEDOES BRENGT JULLIE :

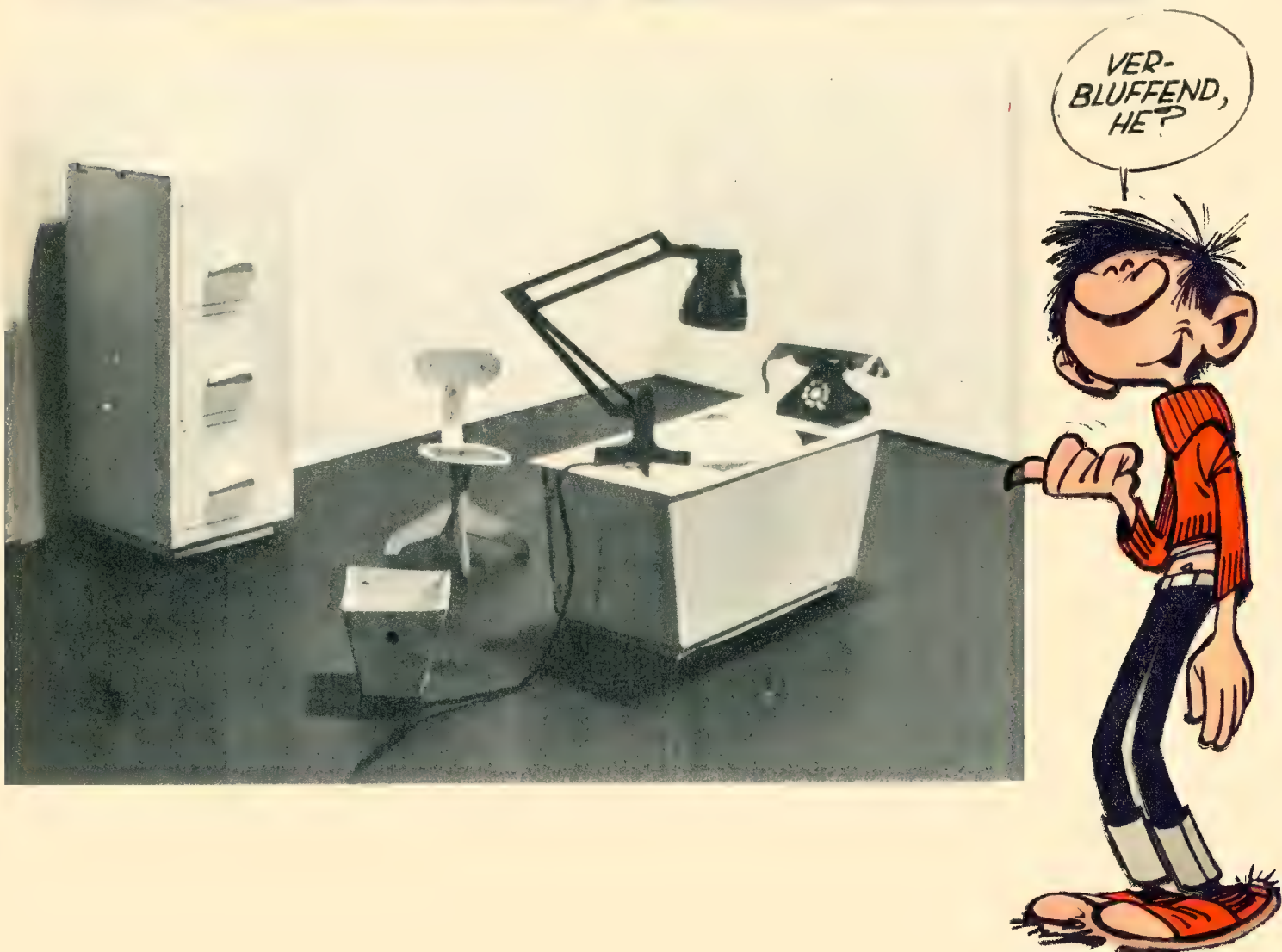
HET KANTOOR VAN GUUST

IN 3 AFMETIGEN ! MAKKELIJK IN ELKAAR TE ZETTEN

- OP DEZELFDE SCHAAL ALS DE GUUST EN KWABBERNOOT VAN LATEX !
- GEKLEURDE MEUBELEN, NET ALS IN HET TEKENVERHAAL !
- DE STOEL KAN DRAAIEN !
- DE TELEFOON KAN VAN DE HAAK AF !
- HET DECOR VOOR EEN POPPENTHEATER !
- HET AANEENZETTEN GEBEURT HELEMAAL MET LIPJES !
- MAKKELIJK OP TE BERGEN : ALS HET EENMAAL AF IS, KUN JE DE MEUBELEN IN HET BUREAU ZETTEN, DAT MET DE KAARTKAST EEN DOOS VORMT.

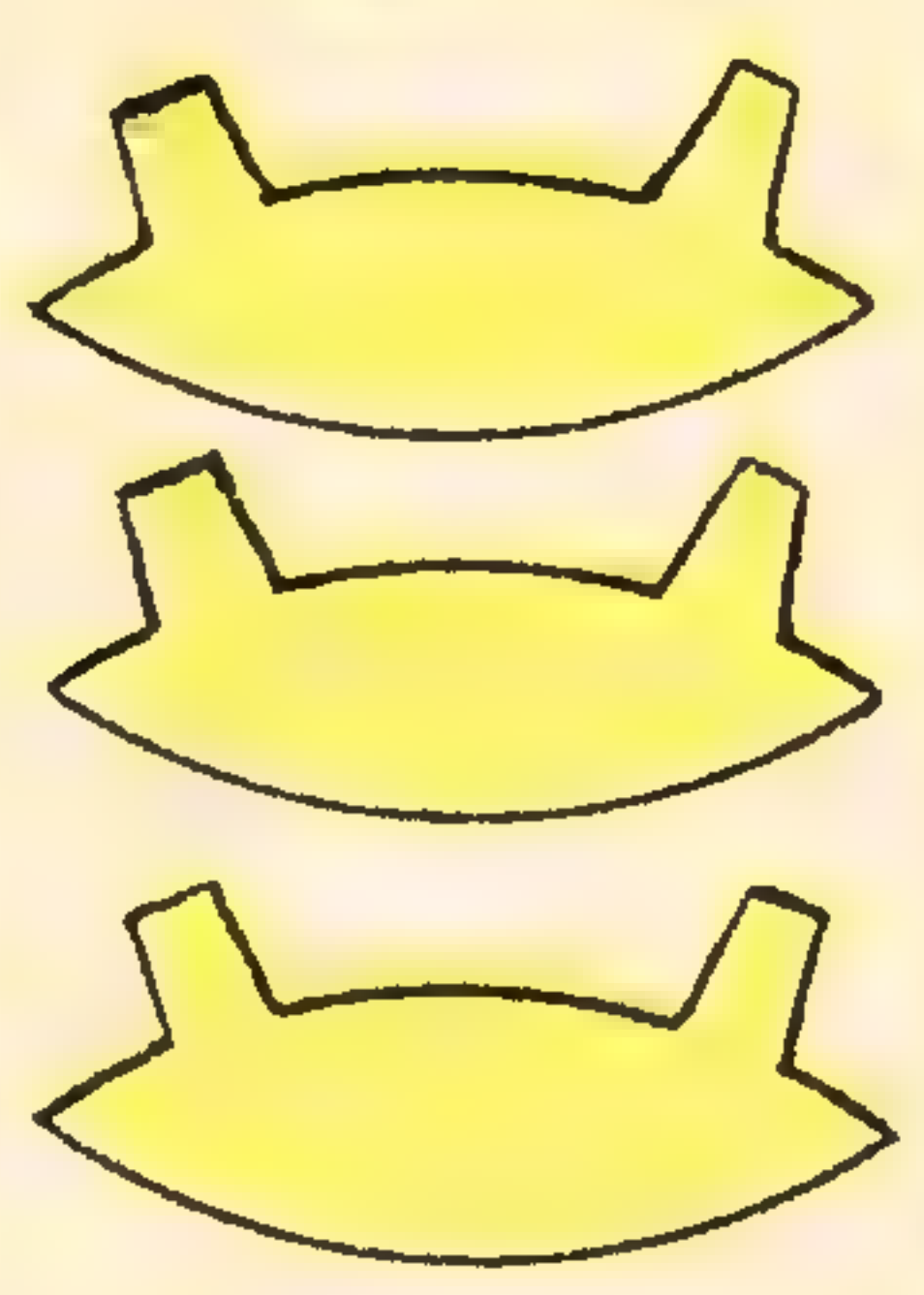
Zodra het nieuws bekend werd dat Guust de bons heeft gekregen, belden talloze lezers ons op om te vragen of ze niet, als aandenken aan onze held, die nooit iets (goeds) uitvoert, een stuk uit zijn kantoor konden krijgen. Daar die zonderlinge verzoeken een ware stortvloed vormden, hebben we gemeend er

goed aan te doen je dit natuurgetrouwe model op kleine schaal te brengen van het werkdomein (hm, hm...) van onze ex-medewerker. Op zo'n manier zullen degenen die treuren om het heengaan — voor goed! — van Guust (al kunnen wij dat gevoel niet begrijpen), een herinnering aan hem bewaren.

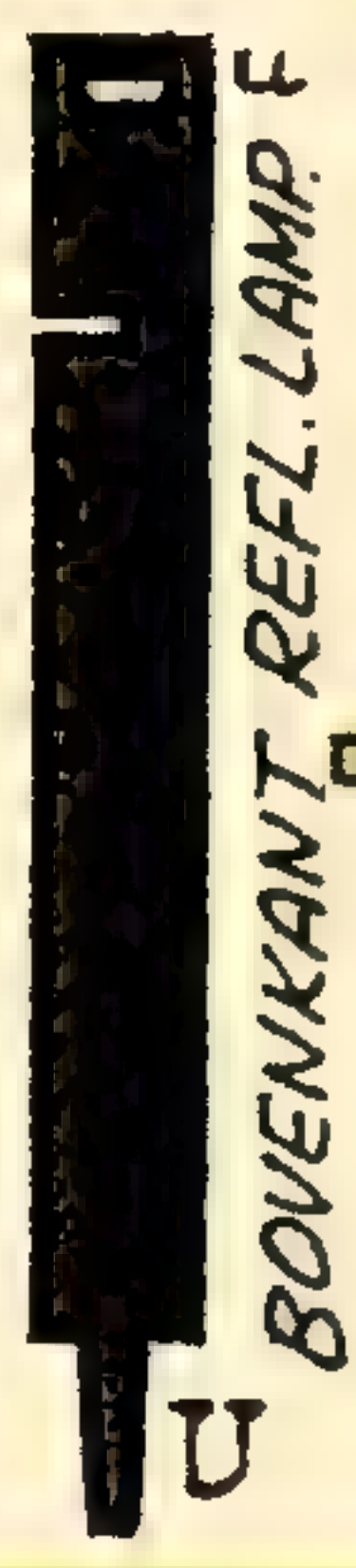

HANDVATTEN KAARTKAST

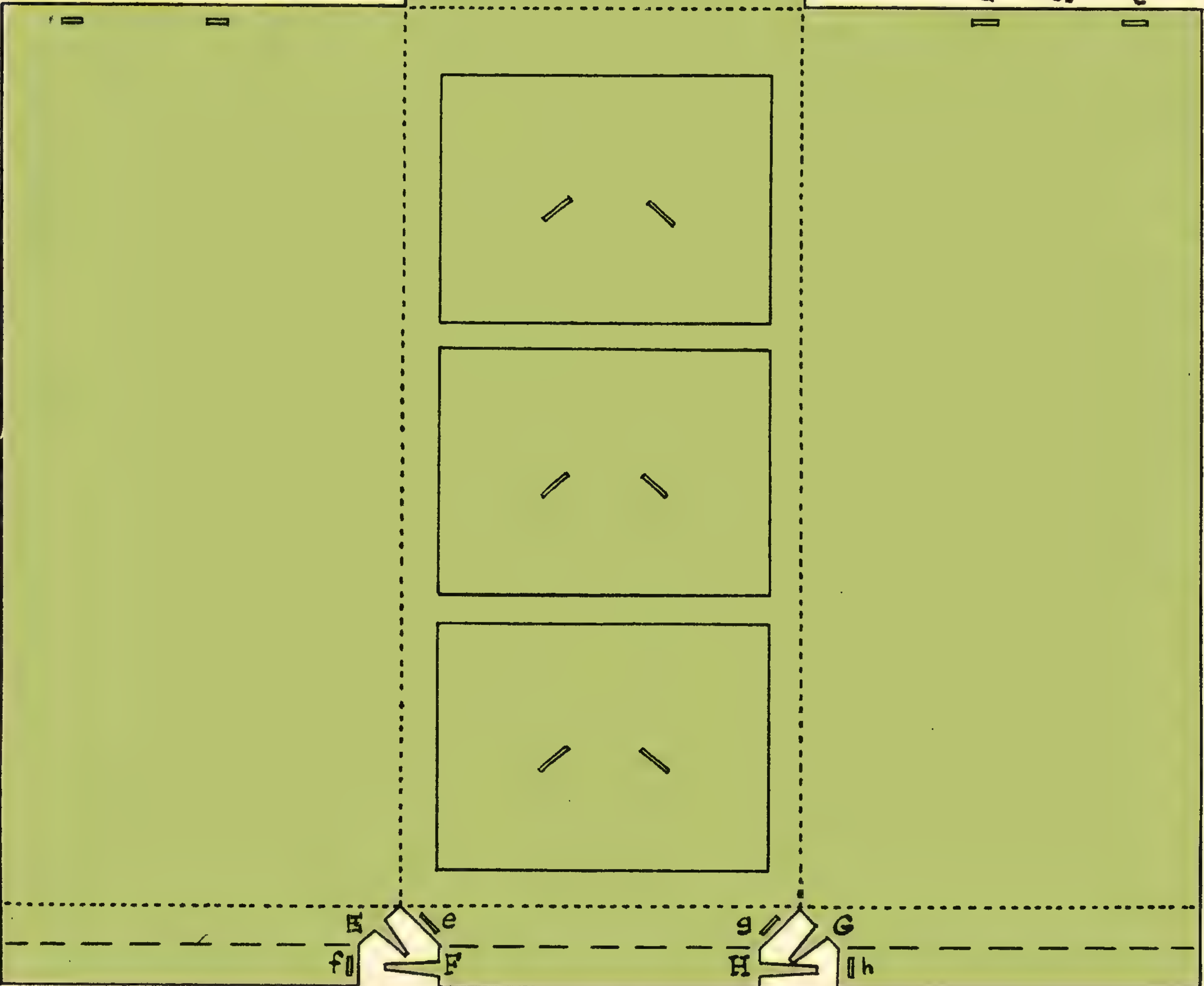
b a

BOVENKANT REFL. LAMP. F

U

B A

VERSTERKING RUG

O ↓ N

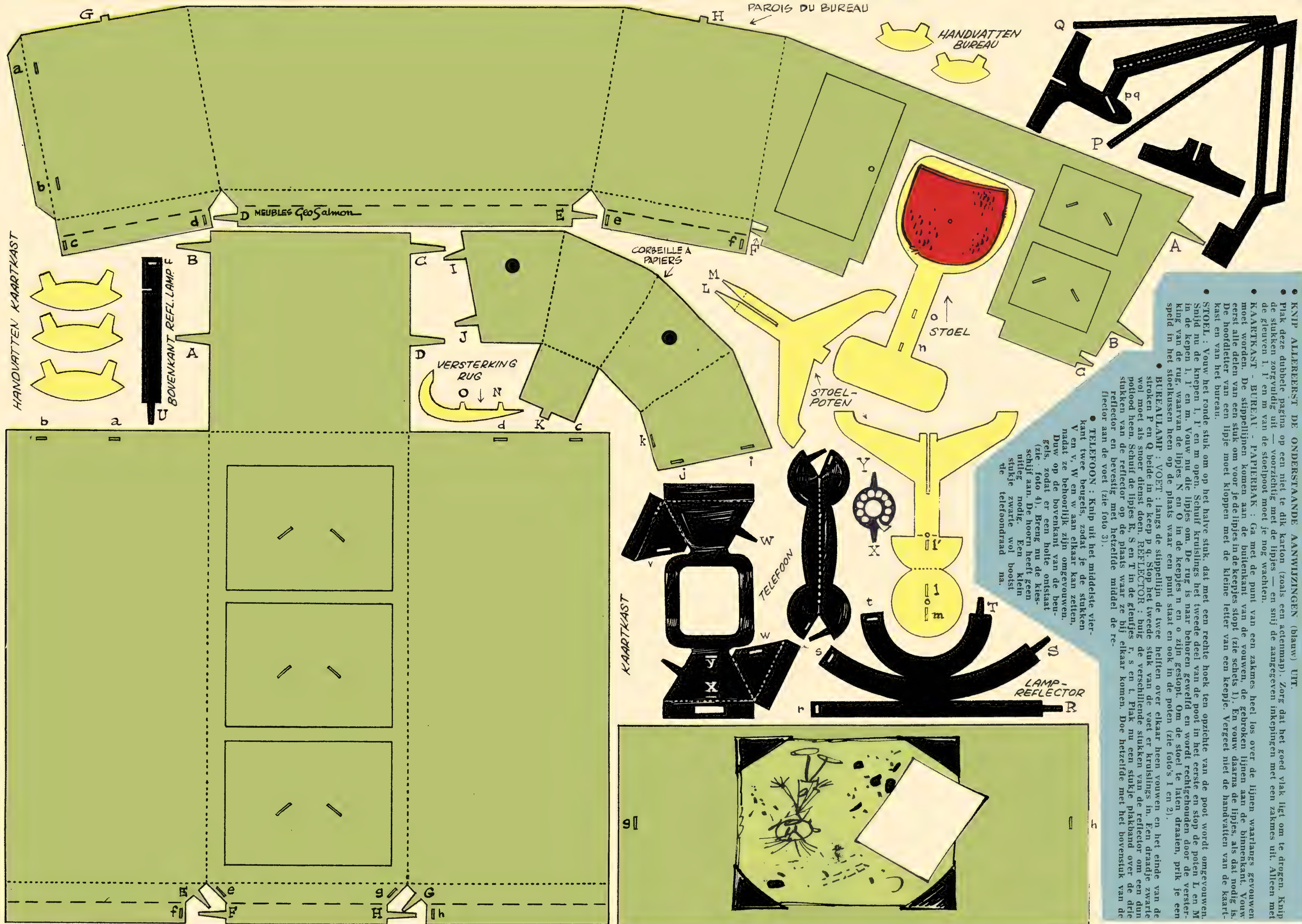
d K c

CORBEILLE A PAPIERS

KAARTKAST

g

KNIP ALLERERST DE ONDERSTAANDE AANWIJZINGEN (blauw) UIT.

- Plak deze dubbele papina op een niet te dik karton (zoals een actenmap). Zorg dat het goed vlak ligt om te drogen. Knip de stukken zorgvuldig uit — voorzichtig met de lipjes — en snij de aangegeven inkepingen met een zakmes uit. Alleen met de glouven I, I' en m van de stoelpoot moet je nog wachten.
- **KAARTKAST - BUREAU - PAPIERBAK** : Ga met de punt van een zakmes heel los over de lijnen waarlangs gevouwen moet worden. De stipellijnen komen aan de buitenkant van de vouwen, de gebroken lijnen aan de binnenkant. Vouw eerst alle delen van een stuk om voor je de lipjes in de keeplines stop (zie schets I). En vouw daarna de lipjes, als dat nodig is. De hoofdletter van een lipje moet kloppen met de kleine letter van een keeplijn. Vergeet niet de handvatten van de kaartkast en van het bureau.
- **STOEL** : Vouw het ronde stuk om op het halve stuk, dat met een rechte hoek ten opzichte van de poot wordt omgevouwen. Snijd nu de knepen I, I' en m open. Schuif kruisings het tweede deel van de poot in het eerste en stop de pooten I en M in de kepen I, I' en m. Vouw nu die lipjes om. De rug is naar behoren geveld en wordt rechtgehouden door de versterking van de rug, waarvan de lipjes N en O in de keeplines n en o zijn gestopt. Om de steel te laten draaien, prik je een reflector in het stoelkussen heen op de plaats waar een punt staat en ook in de potten (zie foto's 1 en 2).
- **BUREAULAMP** : VOET : langs de stipellijnen de twee helften over elkaar heen vouwen en het einde van de stroken P en Q beide in de keep p q. Stop het tweede stuk van de voet er kruisings in. Een draadje zwarte wol moet als snoer dienst doen. REFLECTOR : buig de verschillende stukken van de reflector om een dun potlood heen. Schuif de lipjes R, S en T in de gloufjes r, s en t. Plak nu een stukje plakband over de drie stukken van de reflector op de plaats waar ze bij elkaar komen. Doe hetzelfde met het bovensuk van de reflector en bevestig met hetzelfde middel de reflector aan de voet (zie foto 3).
- **TELEFOON** : Knip uit het middelste vierkant twee beugels, zodat je de stukken V en v, W en w aan elkaar kan zetten, nadat ze behoorlijk zijn omgevouwen. Duw op de bovenkant van de beugels, zodat er een holte ontstaat (zie foto 4). Breng nu de kies-schijf aan. De hoorn heeft geen nuttig nodig. Een klein stukje zwarte wol boest de telefoondraad na.

DESIGNS DU BUREAU

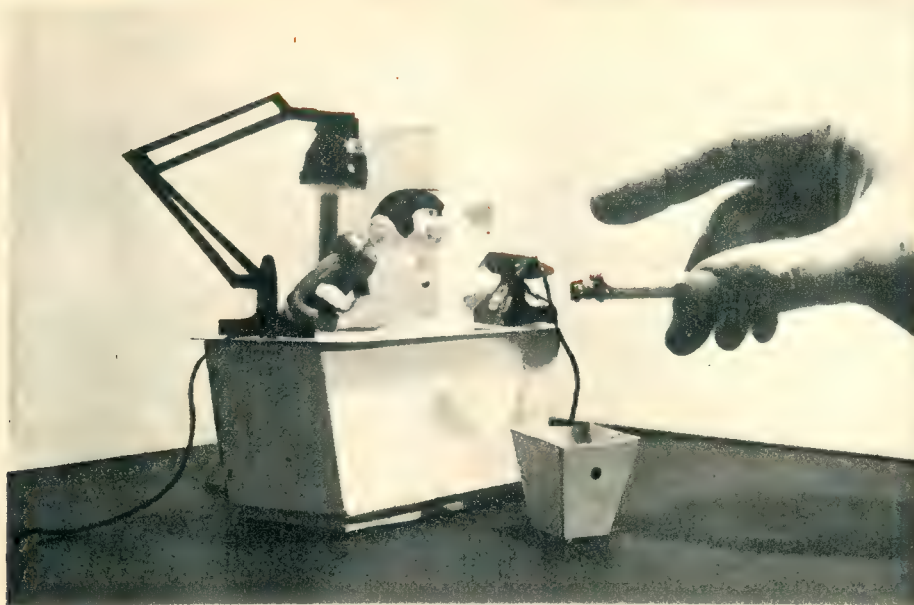

KNIP ALLEREERST DE ONDERSTAANDE AANWIJZINGEN (blauw) UIT.

- Plak deze dubbele pagina op een niet te dik karton (zoals een actenmap). Zorg dat het goed vlak ligt om te drogen. Knip de stukken zorgvuldig uit — voorzichtig met de lipjes — en snij de aangegeven inkepingen met een zakmes uit. Alleen met de gleuven I, I' en m van de stoelpoot moet je nog wachten.
- **KAARTKAST - BUREAU - PAPIERBAK** : Ga met de punt van een zakmes heel los over de lijnen waarlangs gevouwen moet worden. De stippellijnen komen aan de buitenkant van de vouwen, de gebroken lijnen aan de binnenkant. Vouw eerst alle delen van een stuk om voor je de lipjes in de keepjes stopt (zie schets 1). En vouw daarna de lipjes, als dat nodig is. De hoofdletter van een lipje moet kloppen met de kleine letter van een keepje. Vergeet niet de handvatten van de kaartkast en van het bureau.
- **STOEL** : Vouw het ronde stuk om op het halve stuk, dat met een rechte hoek ten opzichte van de poot wordt omgevouwen. Snijd nu de knepen I, I' en m open. Schuif kruisings het tweede deel van de poot in het eerste en stop de pooten L en M in de kepen I, I' en m. Vouw nu die lipjes om. De rug is naar behoren geveld en wordt rechtgehouden door de versterking van de rug, waarvan de lipjes N en O in de keepjes n en o zijn gestopt. Om de stoel te laten draaien, prik je een speld in het stoelkussen op de plaats waar een punt staat en ook in de pooten (zie foto's 1 en 2).
- **BUREAULAMP** : VOET : langs de stippellijn de twee helften over elkaar heen vouwen en het einde van de stroken P en Q beide in de keep p q. Stop het tweede stuk van de voet er kruisings in. Een draadje zwarte wol moet als snoer dienst doen. REFLECTOR : buig de verschillende stukken van de reflector om een dun potlood heen. Schuif de lipjes R, S en T in de gleufjes r, s en t. Plak nu een stukje plakband over de drie stukken van de reflector op de plaats waar ze bij elkaar komen. Doe hetzelfde met het bovenstuk van de reflector en bevestig met hetzelfde middel de reflector aan de voet (zie foto 3).
- **TELEFOON** : Knip uit het middelste vierkant twee beugels, zodat je de stukken V en v, W en w aan elkaar kan zetten, nadat ze behoorlijk zijn omgevouwen. Duw op de bovenkant van de beugels, zodat er een holte ontstaat (zie foto 4). Breng nu de kies-schijf aan. De hoorn heeft geen nitleg nodig. Een klein stukje zwarte wol bootst de telefoondraad na.

AAN HET KANTOOR VAN **GUUST** KUN JE UREN KNUTSELEN

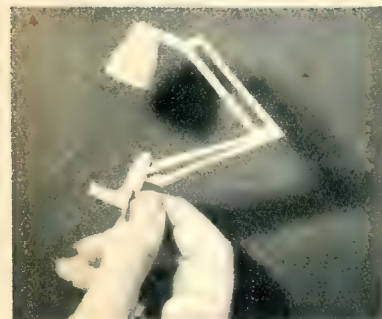
een micro-karweitje van G. SALMON

- Als je een latex Guust rijk bent, dan kun je de leukste foto's maken van onze held-zonder-werk in zijn natuurlijke omgeving.

- Nog mooier : als je én een Guust én een Kwabbernoot hebt, dan beschik je al over een theatertje, waarin ze de gags van de week uit Robbedoes voor je kunnen nadoen.

- En als je het volkomen echt wil maken, dan maak je er schermen van licht karton bij die er uitzien als het kantoor van Kwabbernoot, of volgens je eigen fantasie.

ENKELE WENKEN

- Als je de voorschriften voor het monteren die aan ommezijde staan, uitknipt, bewaar dan de nevenstaande foto's. Die zullen je van dienst zijn bij het monteren van de stukken.

- Alle lipjes worden van buiten naar binnen gevouwen. Kijk maar naar nevenstaande tekening — bovenkant van de kaartkast.

- En als je er even weinig van terechtbrengt als Guust, geef 't dan maar helemaal op!...

MARCEL REMACLE

DE GEESTELIJKE VADER VAN OUWE NIEK EN ZWARTBAARD !

Soms glimlacht hij, maar toch niet vaak. Is hij daarom een zuurpruim ? De liefhebbers van zijn verhalen zullen dit ten stelligste ontkennen. Marcel Remacle is een man met een groot gevoel voor humor, een milde humor die zich uit in zijn tekeningen en scenario's, maar ook in zijn leefwijze. Mensen die veel lachen hebben niet noodzakelijk gevoel voor humor, want lachen is een vorm van opgewekt zijn, terwijl humor alleen maar aangetroffen kan worden bij intelligente mensen. Ik ken heel wat lachebekjes die geen greintje gevoel voor humor hebben en heel wat geestige mensen die zelden lachen. Remacle hoort dus bij die laatste categorie en misschien is het daarom dat zoveel van zijn collega's zich op hem verkijken en zeggen : « Remacle ? Dat is een knorrepot, een stijve hark, een mensenhater die vaak in een slecht humeur is. » Maar zij hebben ongelijk !

MARCEL REMACLE : 34 jaar, ex-kapper, tweehandig en huisvader. Hij houdt van hard rijden in zijn (Franse) wagen, en maakt geen ongelukken.

ROBBEDOES MAGAZINE

WANT onze vriend Remacle is een jongen die kan glimlachen en die geestig genoeg is om iedere week twee bladzijden in Robbedoes te tekenen. Dat betekent dat hij 'n sterk ontwikkeld gevoel voor humor heeft. Natuurlijk, hij stapt wel eens met zijn verkeerde been uit bed, maar wie doet dit niet ?

Ik denk eigenlijk dat alleen de mensen die hem slecht kennen, denken dat hij een zuurpruim is en die zeggen dan « ruwe bolster, blanke pit ». Het antwoord van Remacle op dit soort opmerkingen heeft al heel wat lieden verbaasd. IJskoud komt het uit zijn mond.

— U vergist u, meneer, blanke bolster, ruwe pit.

Het grapje doet het altijd weer opnieuw, misschien wel omdat Remacle er zo'n uitgestreken gezicht bij trekt en het is zelfs al voorgekomen dat zijn slachtoffers in een woordenboek gingen kijken of hij misschien toch gelijk had.

Slechte leerling

Hij werd geboren in België — het land van de striptekenaars — op 16 januari 1926. Van zijn eerste levensjaren is ons niets bekend, van zijn schooltijd weten we alleen dat hij een zeer middelmatige leerling was. Middelmatig in alles... zelfs in tekening. En als ik zeg « middelmatig », dan is dit eigenlijk een eufemisme, want pas toen hij beeldverhalen begon te tekenen, gaf hij er zich rekenschap van

dat het tegenwoordig noodzakelijk is de spelling te beheersen. Marcel zette zich dus aan de studie, hij « blokte » twee maanden op het woordenboek en op de grammatica en wist toen meer van de taal dan de meeste leerlingen die zo van een middelbare school komen.

Van kappersstoel tot tekenplank

Om kort te gaan : hij hoorde altijd bij de tien slechtste leerlingen, vaak zelfs bij de laatste vijf. Zelfs zijn tekenleraar was niet tevreden over hem — en niet ten onrechte. Tekenen interesseerde hem niet en hij maakte zelfs geen poppetjes in zijn school-schriften, alleen maar kladden. Zodra hij dan ook de school had afgelopen, stortte hij zich in een serieus beroep : hij werd dameskapper. Dit vak oefende hij een tijdje met veel plezier (en vakkennis) uit, totdat hij, plotseling, gegrepen werd door de demon van het tekenen. Hij begon karikaturen te maken voor moppenblaadjes die hij signeerde met een Engels aandoend pseudoniem. Al spoedig kwam hij er achter dat dit prettig werk was en dat het een behoorlijke boterham opleverde. Daarom stortte hij zich toen in het... beeldverhaal. Ouwe Niek, die weer een nieuw avontuur begonnen is in het nummer van vorige week, is een gebaarde vrijbuiters en onafscheidelijk verbonden met zijn pijpje en zijn boezemvijand, de angstaanjagen-

de piraat Zwartbaard. Sommige lieden menen in de agressieve en boosaardige Zwartbaard Marcel Remacle zelf te herkennen, maar dat zijn kwatonen en daar luisteren we niet naar...

Zeilvaartdeskundige

Hij weet alles wat men tegenwoordig nog weten kan over de zeilvaart en zelfs de meest kritische lezers hebben nog nooit het kleinste foutje kunnen ontdekken in de bovenbouw, de vliegende kluivers en andere oplanders van zijn schepen. Een eigenaardig trekje : hij werkt met zijn linkerhand, iets wat zelden voorkomt bij tekenaars. Daar staat tegenover dat hij even gemakkelijk met zijn linker- als met zijn rechterhand 'schrijft.

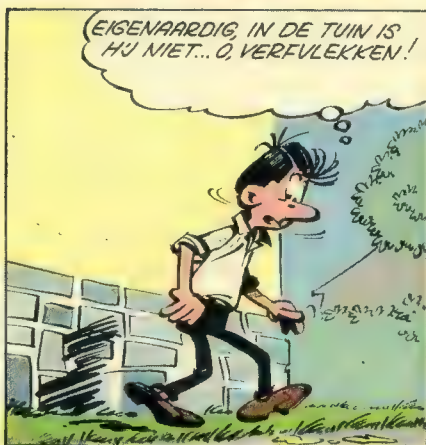
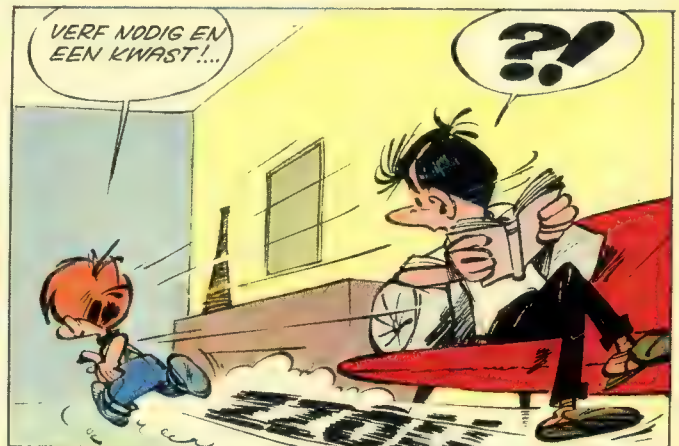
Marcel Remacle heeft drie kinderen : Francis (7 1/2 jaar), Janine (5 jaar), en Evelien (8 maanden). De twee oudsten lezen Robbedoes, maar « zij geven de voorkeur aan de verhalen die door anderen dan hun vader getekend zijn ! », zegt Marcel Remacle met een berustend handgebaar...

Momenteel is hij, naast het nieuwe verhaal « De Muiers van de Blijdschap », bezig aan de voorbereiding van een latex-poppetje. Je weet wel, die mascottes die je op het dashboard van een auto zet. Een ervan is reeds verkrijgbaar, Ouwe Niek. En Zwartbaard, de verschrikkelijke piraat, zal de brave oud zeerob spoedig gezelschap gaan houden in de etalages van de speelgoedwinkels...

Remacle zal er blij om zijn !

ROBBEDDOES MAGAZINE

SCHWANGAU

EEN ARENDSNEST VOOR EEN SPROOKJE

door J. P. PINON

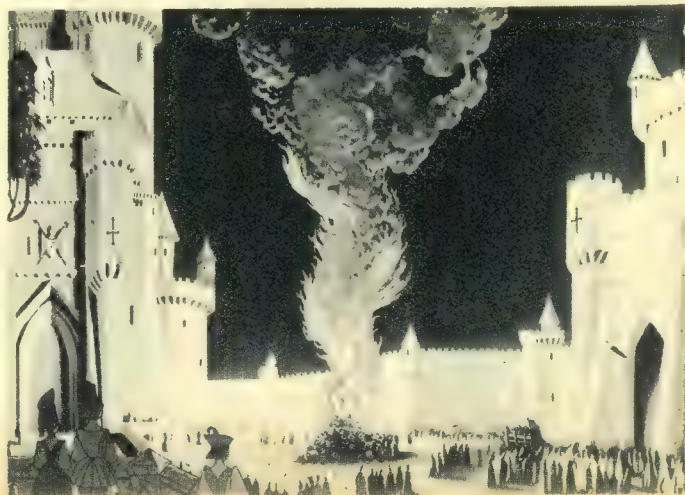
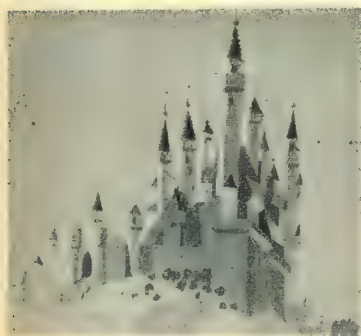
Hij woont in Brussel en is 14 jaar. Op een reis door Duitsland bezocht hij het mooie slot Schwangau in Beieren en Schwangau heeft zijn hart gestolen. Jan Pinon wilde onze lezers ook een indruk geven van de geweldige bekoring die er van dat schilderachtige slot met zijn romantische ligging uitgaat. Hij heeft de reporterskaart gewonnen, plus de premie. En die heeft hij verdiend...

Behalve de gids dagtekent alles in Schwangau — het slot inclusief — uit 1870. Dat is niet zo oud, maar Schwangau heeft zijn glorie vooral te danken aan andere bijzonderheden. Aan zijn schoonheid vooral, die weergaloos is. En ook aan het feit dat Walt Disney het als voorbeeld heeft gekozen voor zijn eigen kasteel in « De Schone Slaapster ».

Kleine rytuigen met paarden brengen je langs een steile weg erheen. En ineens daagt midden in een dennenbos het kasteel voor je op, torenhoog, op een rotspunt in de prachtige Beierse Alpen. Het gebouw dat hoog uitrijst boven het blauwe water van twee bergmeren, heeft tot paleis gediend voor koning Lodewijk II van Beieren en een van de hoogtepunten van de bezichtiging vormt die beroemde kunstgrot, met de stalaktieten van gips, waar de vorst hele middagen heeft gemijmerd.

Hierboven het wonderbaarlijke slot Schwangau. De twee foto's onder aan de bladzijde bewijzen hoe sterk de beroemde Walt Disney erdoor beïnvloed is bij het ontwerpen van het paleis voor de Schone Slaapster.

J. P. PINON.

ONS NIEUW PAK

Niet iedereen hoeft tot Pasen te wachten met het aanschaffen van een nieuw kostuum, sommige mensen kunnen het ook met Kerstmis doen. Goede voornemens moeten niet alleen genomen worden bij Nieuwjaar en een geschenk hoeft niet noodzakelijk ter gelegenheid van Sinterklaas gegeven te worden.

Daarom hebben we Robbedoes nu in een nieuw pakje gestoken, in de hoop dat onze lezers er blij mee zullen zijn en dat Robbedoes er (nog) « netter » uit zou zien.

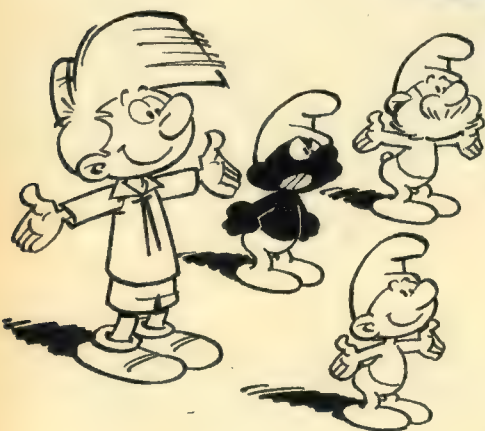
De getekende vervolgv verhalen zullen voortaan zoveel mogelijk vooraan gegroepeerd staan, het achterste gedeelte wordt dan magazine.

Bollie en Blinkie vinden daarin een plaatsje, de verhalen van Oom Wim, de dierenrubriek van Hausman, de autokroniek, de sport, het microverhaal, de brieven van lezers, Snuffeltje,

de spelen, korte verhalen, boeiende reportages, enz., enz. Om dit « enz., enz. », gaat het nu, want door de beschikbare plaatsruimte zo zuinig mogelijk in te delen, zijn we in staat om voortaan « meer » te brengen op hetzelfde aantal bladzijden. We knippen een stukje van Starter en een stukje van Rob Sportman en een stukje van Hausman en een stukje van hier en een stukje van daar, zonder dat er ook maar iemand « au » hoeft te zeggen.

Lees verder op blz. 31.

ZE STAAN OP JE TE WACHTEN

Hol meteen naar je boek- en speelgoedhandelaar.

Daar vind je Pirrewiet en de Smurfjes in schuimrubber nagemaakt.

Ze zijn afwasbaar, onbreekbaar en hebben breekbare ledematen.

PIRREWIE : 4,75 FL.

DE DRIE SMURFEN : 5,75 FL. - PER STUK : 2 FL.

STARTER
NEEMT
DE PROEF

DE NSU " PRINZ " SPORT

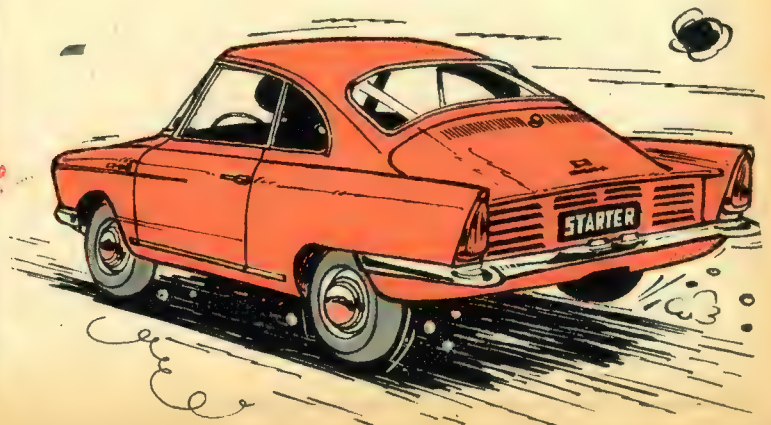
« Een goed voorkomen » is een eis om in het leven te slagen. Dat geldt ook voor kleine auto's die het ver willen brengen! Kijk maar naar de NSU « Prinz ». Die moest, om de aandacht te trekken, eerst een schoonheidskuur ondergaan bij de Italiaanse maestro Bertone... Maar maken de kleren ook de man?...

« Geef me het overbodige... »

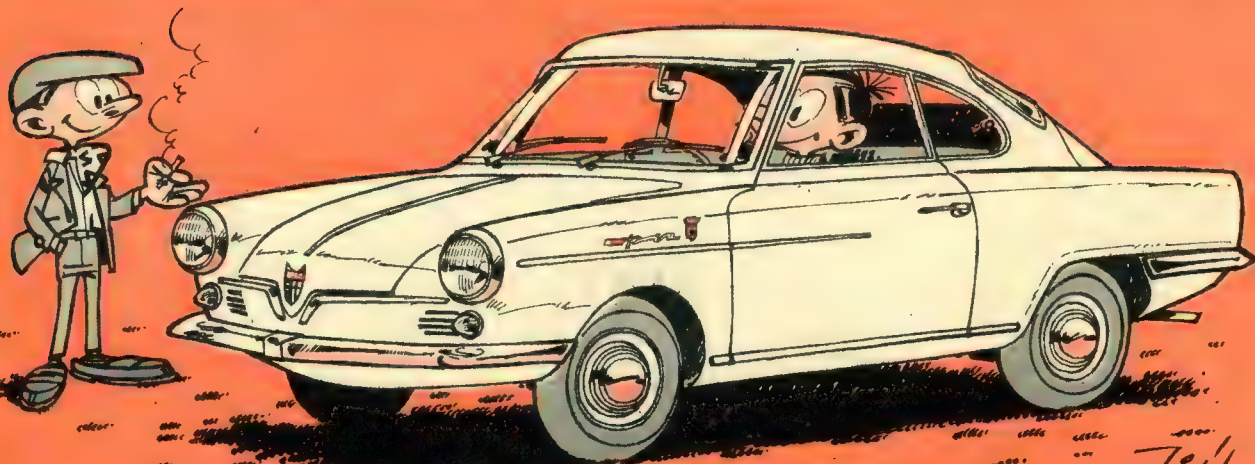
...zei een dichter, dan kan ik het noodzakelijke missen! » Van al die heerlijke overbodigheden krioelt de tegenwoordige auto gewoonweg. Iedereen heeft recht op elegantie : de zware wagens voor een hele familie, de middelgrote, de auto's voor dagelijks gebruik en zelfs de miniatur volkswagentjes (met een kleine V)! Waar is de tijd toen de Italiaanse stijlkunstenaars alleen koningen en filmsterren ontvingen die tuk waren op sprookjescarrosserieën? Het is een feit, het prestige van de fraaie lijn, van de sport en van de auto « voor je plezier » neemt met de dag toe, ondanks de sombere voorspellingen van zure betweters. BMW met zijn mooie 700 had de stoet geopend... NSU drukt nu zijn sporen. Hij heeft Bertone om een echt GT kostuum gebedeld voor zijn spruit. Aangemoedigd door de ontvangst bij het publiek heeft de fabriek in Neckarsulm besloten dit model in serie aan te maken. En de prijs is al meteen met 10.000 B. fr. (750 fl.) verlaagd, waardoor hij op 79.500 B. fr. (een kleine 6.000 fl.) komt te staan.

Een vertrouwd portret

De lichaamsbouw van de NSU Prinz Sport doet ons helemaal niet vreemd aan. Integendeel! Hij is van dezelfde stam als de hele familie van Duitse wagentjes. Wat ontdekken we dus? Een motorblok dat achterin zit, een overbrenging met cardan- en pendelassen, koeling met geperste lucht, vier onafhankelijk geveerde wielen, geleiding van de achterassen door zware, schuine triangels. Het geheel is gemonteerd in een stevige, vrijdragende constructie. Kortom, het klassieke schema.

« KLEINE MAAT GRAN TURISMO »

Maar het fundamentele verschil met de BMW komt pas aan het licht als je de motor bekijkt. Terwijl de Beierse wagen een flat twin (2 liggende cilinders tegenover elkaar) bezit, doet de NSU een beroep op een verticale motor met 2 cilinders-in-lijn. Naar ons verteld is, zijn de voordelen van dit type de volgende :

- 1) Compactere constructie, dus steviger.
- 2) Verbranding eenvoudiger doordat de cilinders bij elkaar zitten.
- 3) Gemakkelijke klepregeling, er kon een bovenliggende nokkenas gebruikt worden.

Elke ingenieur verdedigt natuurlijk zijn eigen standpunt... En geen enkel argument is ooit volkomen afdoend.

Wat er ook van zij, de NSU motor — die maar 583 cc inhoud heeft — geeft een uitstekend rendement. Het vermogen is 30 pk DIN (36 pk SAE, Amerikaanse norm) bij 5.500 toeren per minuut... En met méér carburatie kan dit getal makkelijk nog opgedreven worden. De motorgroep wordt zeer doeltreffend geholpen door een uitstekende, volkomen gesynchroniseerde 4-versnellingsbak.

Een proef op de weg : goede en minder goede kanten

Laten we in de wagen plaats nemen. Wel, ondanks het kleine formaat, biedt onze auto een ruim comfort... De afzonderlijke zittingen zijn goed ontworpen, het stuur zit prettig in de hand, evenals de versnellingshandel prettig op de vloer zit. En kijk nu eens om : ja, onbelemmerd zicht in alle richtingen. Nu kunnen we starten.

De versnelling is fors en we kijken direct op de chromometer... Van 0 tot 80 in 10 seconden, tot 80 in 17 se-

conden en tot 100 in 27 seconden. De maximum snelheid blijkt 129 km/uur, wat zeer behoorlijk is ! Zulke fraaie prestaties strekken de motor tot eer. Deze draait vlot op hogere toeren en kan zonder falen een snel tempo volhouden. Maar de goedbestudeerde profilering van de carrosserie laat zijn uitwerking ook voelen. De wegligging zal door een sportief autorijder op prijs worden gesteld, maar sommigen zullen de NSU wat al te staartlastig vinden. En hij is dat inderdaad ook, veel sterker dan de BMW. De stuurinrichting werkt nauwkeurig — te nauwkeurig zelfs : je krijgt een neiging tot laveren, zo direct werkt ze ! En het remsysteem is feilloos. De Versnellingsbak is voortreffelijk, maar de organen zijn wat je noemt van « blik »... De onnauwkeurigheid van de handel is uiterst hinderlijk en bederft het rijden. Nog een andere, ernstige fout : de luidruchtigheid van de koelingsturbine... NSU mocht wel eens zijn best doen om de machinerie geluidsvrij te maken. Anderen hebben dat ook klaargespeeld !

Tegen :

- Motor moeilijk te bereiken (de kap van de lucht-koeling moet er eerst af).
- Koelingsturbine bijzonder luidruchtig.
- Versnellingshandel reageert onnauwkeurig.
- Te sterke achterslip.

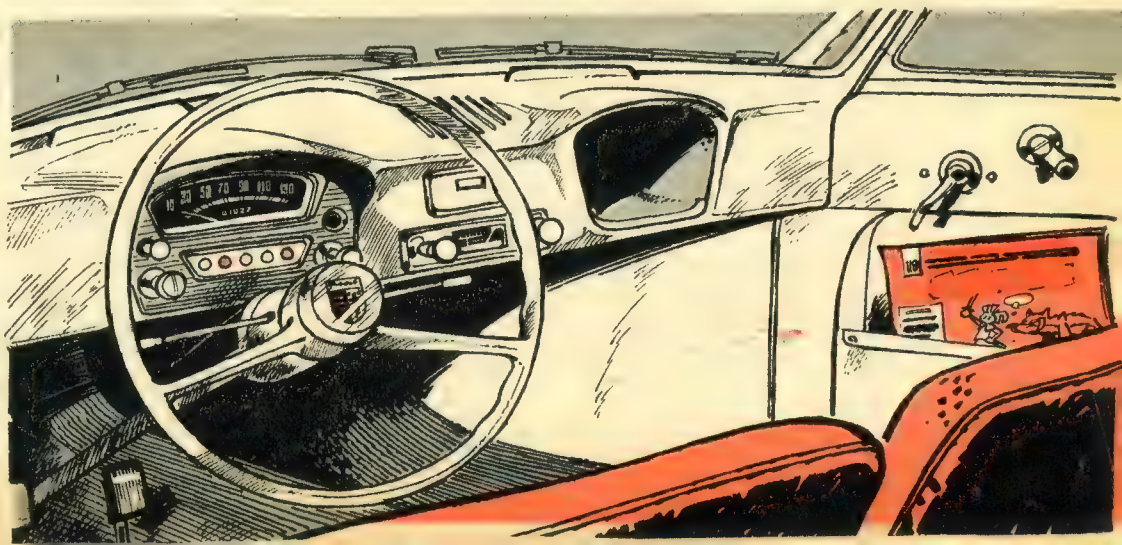
Voor :

- Sterke, pittige motor.
- Goed gesynchroniseerde 4-versnellingsbak.
- Zeer geslaagde stroomlijn.
- Behoorlijk uitzicht.
- Zeer voldoende comfort.
- Stevig mechanisme.

Starter.

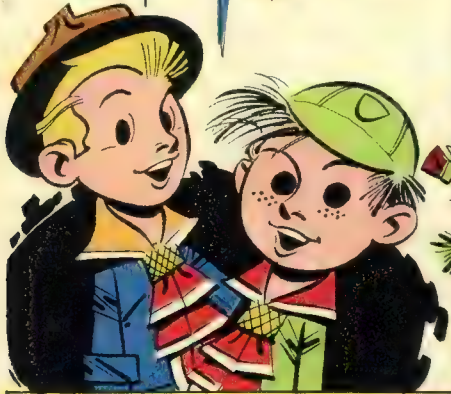
HET DASHBOARD IS EENVOUDIG EN OVERZICHTELIJK. HET GEMIS VAN BERGRUIMTE IN HET KLEINE HANDSCHOENKASTJE WORDT GOEDGE-MAAKT DOOR DE GROTE DEURZAKKEN.

ONDANKS DE GROTE ACHTERRUIT IS HET ZICHT NIET ; BIJZONDER GOED, VOORAL NIET BIJ PARKEERMANOEUVRES.

VROLIJK KERSTFEEST!

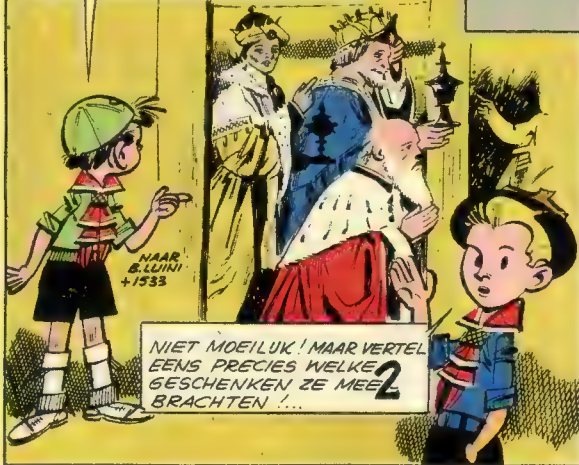
1960

KERSTMIS, HET STALLETJE, DE OS, DE EZEL, DE HERDERS... ALS WE EERST EENS DE LICHTJES VAN ONZE KERSTBOOM AANSTAKEN? DAARVOOR MOET JE DE GOEDE STEKKER IN HET CONTACT STOPPEN!

MIJN GOEDE WENSEN BEGELEIDEN JE !...

NU KOMEN DE DRIE KONINGEN AAN DE BEURT. ZE HEETTEN MELCHIOR, KASPAR EN BALTHAZAR. WIE VAN HEN WAS ZWART?

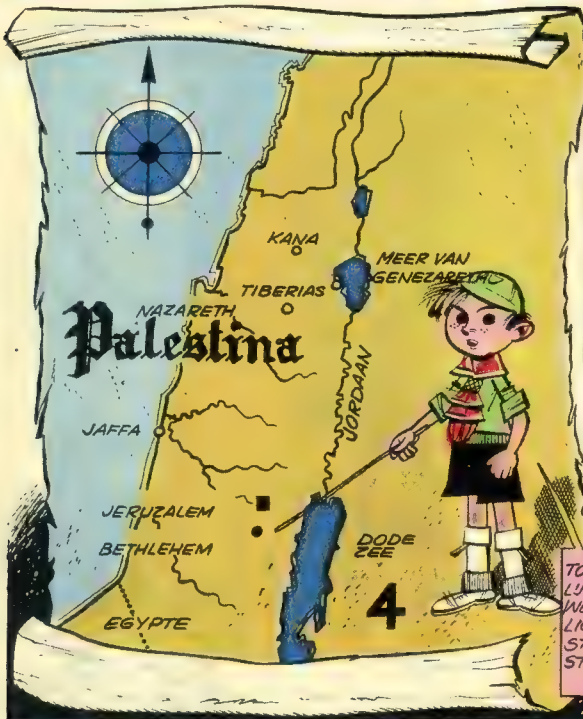

NAAR B. LUINI +1533

NIET MOEILIK! MAAR VERTEL EENS PRECIES WELKE GESCHENKEN ZE MEE² BRACHTEN !...

DE DRIE KONINGEN GAVEN WAT ZE HADDEN: LAMMETJES, ALS JEZUS ELDERS WAS GEBOREN, WAT HAD HI DAN GEKREGEN? KUN JE VAN ELK KIND AANWIJZEN WAT HI GEGEVEN ZOU HEBBEN?

TOCH IS CHRISTUS WEL DEGE LUK IN BETHLEHEM GEBOREN. WEEET JE IN WELK LAND DIT NU LIGT? HOE HEET DE HOOFD- STAD VAN DAT LAND EN HET STAATSHOOFD?

EDDY PAAPE & CARY PAGE

zenden jullie hun beste wensen

EENS ZIEN HOE DE TOESTAND IN DE TIJD VAN CHRISTUS' GE-BOORTE WAS. IN WELKE PROVINCIE LAG BETHLEHEM TOEN? HOE HEETTE PALES- TINA? WIE BESTUURDE HET? IN WELKE VERHOUDING STOND HET LAND TOT ROME? EN WIE STOND AAN HET HOOFD VAN HET ROMEINSE RIJK?

5

ALS JE ER NIETS VAN WEEET, ZOEK DAN DE ANTWOORDEN ELDERS IN DIT NUMMER EN VROLIJK KERSTFEEST!

STRIJD tegen de zwarte dood

DE VOLGENDE OCHTEND VROEG ECHTER...

HET NIEUWS GAAT ALS EEN LODEND VULURKIE ROND. KAFFA VIERT ZIJN ONVERHOOPTE BEVRIJDING...

HUN AFTOCHT LUKT ME NIET NORMAAL. IK GA EENS KIJKEN...

HIJ GAAT NAAR DE PLAATS...

BESTE ROBBEDOES

« De muurschilderingen van de grafkamer van Toet-anch-Amon, een Egyptisch farao. — Deze kamer — die overeenstemt met de « Gouden zaal » der koninklijke grafsteden, of wellicht met de belendende crypte met de sarcofaag — is aan vier wanden geschilderd. Deze tafereelen zijn uitsluitend op het religieuze en de dood afgestemd en bedekken de muren tot op ongeveer twee derde van de ganse hoogte... »

Hans Wolven is 15 jaar en woont in Amsterdam. Hij stuurde ons deze tekening. Is het een zelfportret, Hans?

Ik ga niet mijn hele schrift overschrijven, maar u heeft er nu een idee van. Ik hoop dat u me enkele inlichtingen kunt geven om tot dit vak te kunnen toetreden.

Guido Goossens,
(11 jaar).

Hoe je archeoloog kunt worden staat in « Beste Robbedoes » van 24 november 11. Het is waar dat u als archeoloog ook opgravingen kunt doen (zoals de bekende Schliemann), maar dit komt toch niet zo vaak voor.

Uitgever

Ik schrijf u ditmaal met de bedoeling een verzoek tot u te richten. Zoals u weet, geef ik een jeugdblad

brieven van lezers

Maten

Ik zou eens willen proberen een stripverhaaltje te tekenen en nu wilde ik je vragen hoe groot het papier is waarop de tekenaars hun verhalen tekenen. Verder zou ik alleen willen zeggen dat je blad, ondanks de (heelaas) vaak afbrekende kritiek in de rubriek « Beste Robbedoes », nog steeds het **BESTE JEUGDBLAD VAN EUROPA** is.

Frans v. Gink.

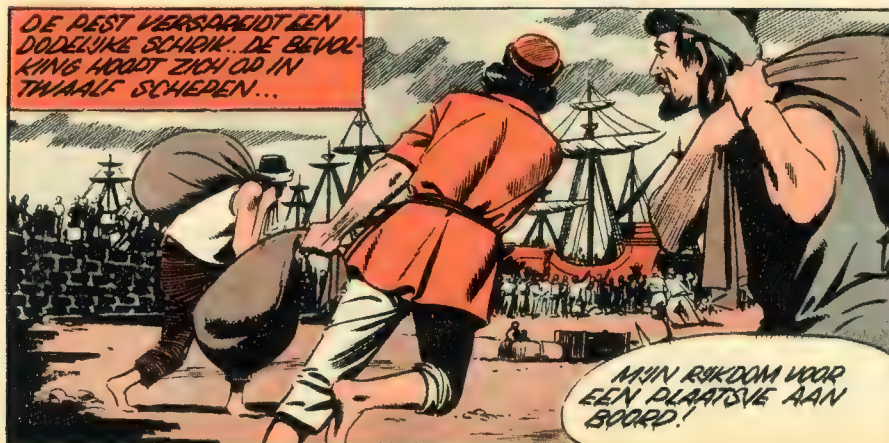
38 cm breed, 57 cm lang

Archeologie

Ik heb veel belangstelling voor Oudheidkunde en ik zou het prettig

vinden als u eens een verhaal publiceerde over één of ander oudheidkundig volk (?), bv. Alexander de Grote, het paard van Troje, of iets in die aard. In deze rubriek heb ik ook iets gelezen over archeologie. Ik dacht vroeger altijd dat een archeoloog iemand was die in Egypte of in de streek van Mesopotamië opzoeken doet, zoals Schliemann te Troje. In mijn vrije tijd ben ik vaak bezig met de Mythen. Oude Grieken en vooral Oud-Egypte. Ik schrijf, teken en zoek op en ik doe dit voor mijn plezier, maar wel ernstig, want ik schrijf de waarheid. Ik zal hier een stuk laten volgen uit een van mijn geschriften. Jammer genoeg leren we er nog niet over op school.

DE SPANNENDE VERHALEN VAN OOM WIM

Jan Tukker en Hans Oosterbaan zijn vrienden. Zodra ze lazen dat Robbedoes zo nu en dan weer wat tekeningen of foto's van lezers zou publiceren, hebben ze ons een paar van hun werkstukken gezonden. Onze voorkeur ging uit naar deze protestoptocht

uit, ik heb u indertijd een exemplaar toegestuurd. Ik ben momenteel bezig nieuwe lezers voor m'n blad te winnen. U zou me daarmee een heel eind op weg kunnen helpen als u deze brief publiceert. Voor de lezers (ik ben er ook een, een enthousiaste lezer zelfs) van uw blad hier nog enige gegevens. Vaste rubrieken in mijn krantje: klassieke muziek, film en literatuur. Verder is er pas een spannend vervolgverhaal verschenen en er staan ook dikwijls reportages in over beroemde personen, Amsterdam, de Veluwe. Het blad heeft dus heus niet alleen een cultureel tintje. Jongens en meisjes die zich willen abonneren of die meer over mijn blad willen weten, kunnen een briefje naar me sturen.

Bob Verlaan,
Clitotstraat 20,
Amsterdam.

GELUKKIG KERSTFEEST

(Vervolg van blz. 26)

Deze nieuwe formule van Robbedoes is ons kerstgeschenk aan de lezers. We zijn benieuwd naar je reacties en we hopen dat je, evenals wij, de mening bent toegedaan dat stilstand achteruitgang betekent. Robbedoes kan op het ogenblik onmogelijk groter gemaakt worden zonder dat de directie de prijs moet verhogen en dat willen we je niet aandoen. Wél willen we zoveel mogelijk waar geven voor het geld dat je voor Robbedoes moet neertellen.

Over drie dagen is het Kerstmis, het feest van de Vrede, vrede voor de mensen van goede wil. Er is niet veel vrede op aarde, maar er zijn wel veel mensen van goede wil. Zorg dat ook jij een van die mensen van goede wil bent, zodat onze wens « Gelukkig Kerstfeest » ook voor jou bestemd is.

REDACTIE.

OPLOSSINGEN VAN BLZ. 28

SPEL nr. 1. — De tweede stekker van boven af is de goede.

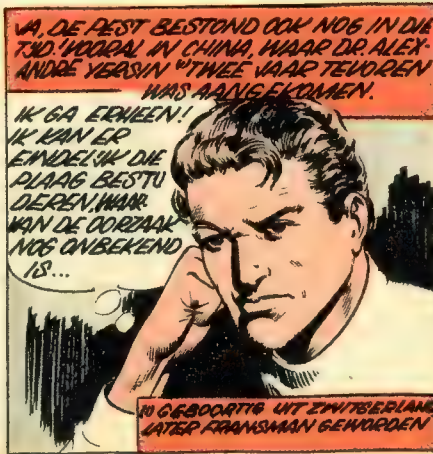
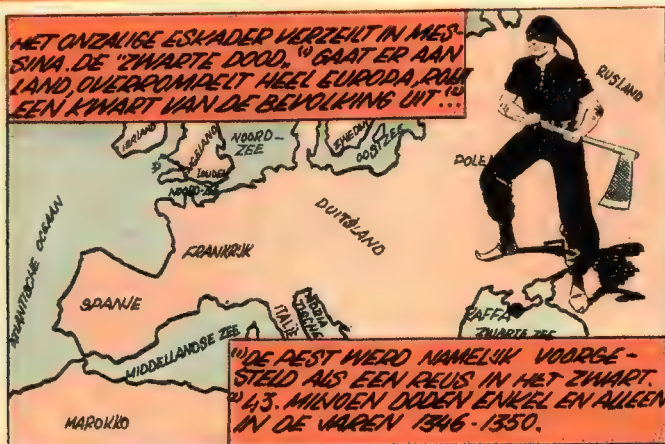
SPEL nr. 2. — Kaspar was een neger. De drie koningen brachten goud, wierook en mirre.

SPEL nr. 3. — 1) De Chinees zou een chow chow gegeven hebben. 2) De Indiaan uit Peru een alpaca. 3) De Lap een rendier. 4) De fellah uit Egypte een kameel. 5) Een Eskimo een walrus en 6) de Sioux een bizon.

SPEL nr. 4. — Bethlehem ligt thans in Jordanië. De hoofdstad van dit land is Amman en de koning heet Hoessein.

SPEL nr. 5. — In Christus' tijd lag Bethlehem in de provincie Judea. Dit land werd geregeerd door koning Herodes, een bondgenoot van Rome, die schatplichtig was aan het Rijk, maar een zekere zelfstandigheid genoot. Ten tijde van Christus' geboorte was Augustus Romeins keizer.

STRIJD TEGEN DE ZWARTE DOOD

NOOIT VERVAARDIGDE MEN IETS ZO VROLIJK

ALS DE
MARSUPILAMI
MASCOTTE,
IN LATEX

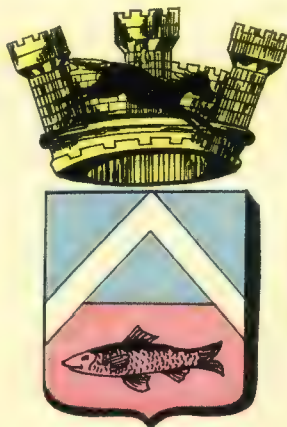
DE ECHTE MARSUPILAMI IS HELGEEL EN ROZIG. HIJ BEZIT EEN STAART VAN 80 CM.
«Opgepast voor nabootsingen!»

BIJ ALLE BOEK- EN SPEELGOEDVERKOPERS

POST VOOR SNUFFELTJE

Benno van der Veen te Haarlem heeft een neefje in Constantine (Algerië). Deze knaap wil weten wat het wapen van zijn stad betekent.

stedekroon zinspeelt op de vestingsmuren van Citra, de Romeinse naam van Constantine. En het Numidische paard van sabel (zwart) is typisch voor de streek.

Te gevaarlijk

Kunt u me een brandstof voor raketten opgeven? Tjedde Lenstra te Sneek en Willy Devesleer te Aalst (België).

JAAP

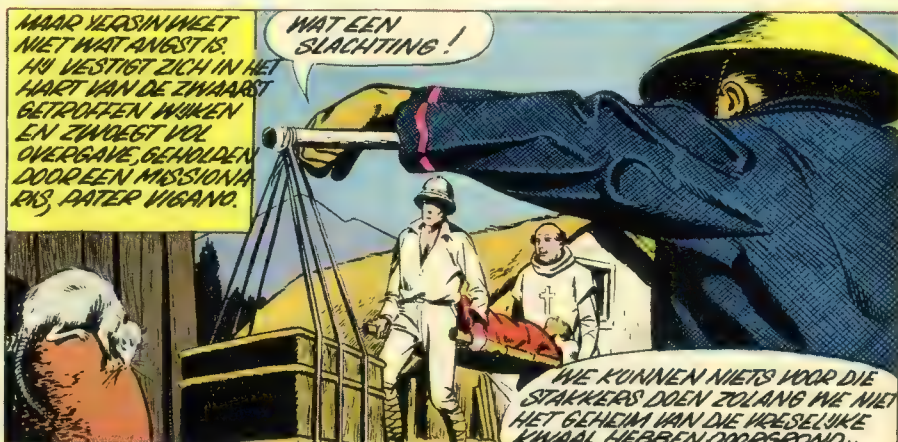

WILLY

Dank zij de V. V. V. te Constantine kan ik de volgende inlichtingen voor je neef verstrekken, Benno: Het veld van keel (rood) stelt de woestijn voor en het azuur (blauw) de hemel van Algerië. De vis (een viagzalm) herinnert aan de visrijke water-tjes in het ravijn bij de stad. De zilveren keper doelt op de vereniging van de rivieren de Rummel en de Boe-Merzoug. De

Al meer dan een jaar geleden werden we overstroemd met dergelijke verzoeken na het verschijnen van een reportage van Romain de Poortere over amateursraketten. Net als toen moeten we onze briefschrijvers teleurstellen. Raketten zijn veel te gevaarlijk speelgoed...

DE SPANNENDE VERHALEN VAN OOM WIM

EEN ANTWOORD AAN:

Jan de Geus

BLOEMENDAAL

DE ROBOT IN SQUAW VALLEY

START

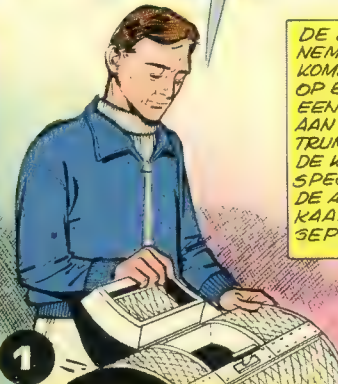
EEN SEINER PLAATST DE LADE IN DE ROBOT. TWEE MINUTEN LATER IS HET KLASSEMENT AFGELOPEN EN OPGENOMEN.

IK HEB EENS GEHOORD DAT BIJ DE OLYMPISCHE WINTERSPELEN IN SQUAW VALLEY HET KLASSEMENT VAN DE DEELNEMERS MET EEN ELECTRONISCH BREIN GEBEURDE IS DAT WAAR?

JA, EEN REKENROBOT IS IN SQUAW VALLEY ONMISBAAR GE- BLEKEN, WANT HET KLASSE- MENT ZOU ANDERS UREN HEBBEN GEDUURD EN EEN GROOT AANTAL MENSEN GEVERGD HEBBEN.

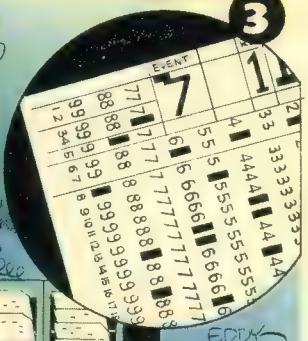
BESCHRIJVING VAN EEN ROBOT.

300 KM KABEL. 5 MILJOEN DRUKLETTERS. HI ANTWOORDT OP ELKE VRAAG AANGAANDE EEN VAN DE 1000 DEEL- NEMENDE ATHLETEN. HET IS EEN ECHTE ELECTRONISCHE SPORTENCYCLOPEDIA...

DE SCHEIDSRECHTERS NEMEN DE TIJD VAN AAN- KOMST DER DEELNEMERS OP EN GEVEN DEZE MET- EEN TELEFONISCH DOOR- AAN HET ORDENINGSCEN- TRUM, WAAR EEN OPERATEUR DE KAARTEN IN EEN SPECIALE LA STOPT, WAAR DE AANKOMSTTIJDEN IN DE KAART WORDEN GEPONST.

DE BEREKENAAR HEEFT DE ANT- WOORDEN IN EEN PAPIEREN STROOK GEPONST, WELKE IN EEN TELEX AANGEBRACHT DE UITSLAGEN AAN DE PERS DOORSEINT...

EDDY PAARÉ

1

EEN SPECIAAL TABULATOR KRUST EEN KAART PER DEEL- NEMER OP HET OGENBLIK VAN DE START EN MAAKT VAN DEZE KAARTEN EEN LIJST OP.

ALS JE SNUFFELTJE EEN VRAAG STELT, DOE ER DAN JE NAAM, ADRES EN FOTO BIJ...

STRIJD TEGEN DE ZWARTE DOOD

DE VOLGENDE DAG...

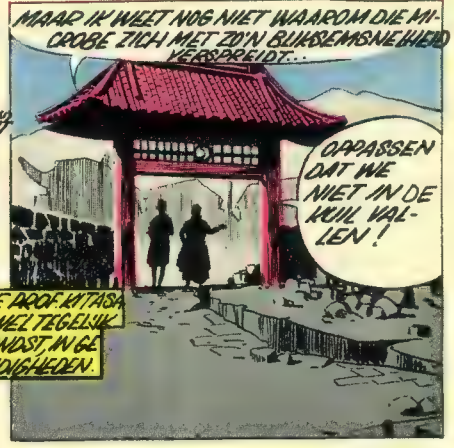
DOOD! AAN DE PEST GESTORVEN!

VATER HIGAND! DE PEST WORDT DOOR EEN MIKRO- BE VERPOOR- ZAAKT. EN DIE- HEB KONIDDEKT

DE JAPANSE DROF KITASHI TO DEED WACHTEL TEGEELIJK DEZELFDE HONDST. IN GE- NIKKE OMSTANDIGHEDEN

GOD ZIJ DANK!

MAAR IK WIL NIS NIET WAAROM DIE MI- GROBE ZICH MET ZIJN BLIKSEMSENEHIED VERSPREIDT...

OPPASSEN DAT WE NIET IN DE KUIL VAL- LEN!

DE STRATEN ZIJN OPGEBROKEN VOOR DE AANLEG VAN LEIDINGEN...

WA... NET VOOR DE EPIDEMIE EN JUIST IN DIE KAPOTTE STRA- TEN PEST WOEDT DE 'STERKEST

HA HA! DIE WERKZAAAM HEDEN HEBBEN IEGOE- NEN RATTEN DE STRAAT OPGEDEVEN

ER ZIJN ER HEEL WAAT DOOD... VAN HOUWELSLAGENS DAT KAN NIET. ER ZIJN ER TE VEEL... DUKS?

HI KRAAPT ER EEN, TWEE, DRIE OO.

WAAR ZOU DEN ZE AAN ZIJN GESTORVEN?

KAATSEN!

ROBBEDOES SPORT • ROBBEDOES

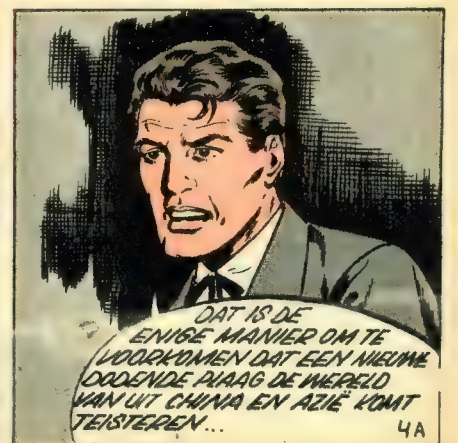
ONBEKEND maakt onbemind. Dat is zeker van toepassing op het kaatsen, een sport die een legendarische populariteit heeft in Friesland, Vlaanderen en een groot gedeelte van Wallonië, maar die in de andere delen van de Benelux-landen vrijwel niet wordt beoefend. Men kent daar de sport eenvoudig niet (meer), beschouwt haar eigenlijk alleen maar als een folkloristisch grapje, dat de 'n tikkeltje eigenzinnige Friezen overigens best wordt gegund.

Dat gebrek aan kennis en — vooral — interesse is jammer. Want kaatsen is niet alleen een boeiend en attractief spel, het heeft bovendien een ongeëvenaarde geschiedenis, een historie die de liefhebbers van de andere sporten alleen maar respect en jalouzie moet afdwingen. Als vaststaand wordt zelfs aangenomen dat tennis — een der meest beoefende sporten ter wereld — uit het kaatsen is voortgekomen. Dat moet zo in de loop van de zeventiende eeuw in Engeland zijn gebeurd, toen men als variatie een koord dwars over het terrein spande. Verschillende uitdrukkingen bij het tennis herinneren overigens nog aan het vroegere kaatsspel, zoals dat in Engeland werd gespeeld.

Om nog even op die geschiedenis terug te komen: volgens de befaamde Griekse geschiedschrijver Herodotus (484 - 424 voor Christus) zouden de Lydiërs, een oud volk aan de westkust van Klein-Azië, de uitvinders van het spel zijn geweest. Bij opgravingen in Thebe vond men in Egyptische grafmonumenten verschillende soorten kaatsballen, en het is ook bekend dat de Grieken en Romeinen — de laatsten gewoon in het openbaar, in de straten van Rome — een spel «triagonalis» (driehoekspel) hebben gespeeld, waarvan in het huidige kaatsen nog zeer veel kenmerken zijn terug te vinden. Een beetje eerbied is dus wel gewenst, als je over kaatsen spreekt!

Friesland en Vlaanderen hebben in ieder geval één ding gemeen, de liefde voor het kaatsen! In de andere delen van de Beneluxlanden wordt deze sport meer beschouwd als folklore. Ten onrechte!

DE SPANNENDE VERHALEN VAN OOM WIM

De weg van het kaatsspel — en aanverwante sporten — naar West-Europa heeft men goed kunnen volgen. Die gaat langs de traditierijke «Via Appia Antica», de heirweg van de Romeinse legers. Je zult op school met de geschiedenis van de Romeinse bezetting van westelijk Europa op dezelfde wijze geplaaagd zijn als ik, vrees ik. Maar het is terecht dat deze geschiedenis in de boekjes heel uitvoerig wordt beschreven. Want de invloed van de Romeinen op het leven hier is inderdaad overweldigend geweest. En het grappige is, dat er dus ook een zekere sportieve invloed was. Die werkt, in Friesland, Vlaanderen en Noord-Spanje, zelfs door tot op de huidige dag.

De oer-vorm van het kaatsen is in de loop der tijden natuurlijk wel wat gewijzigd. Niet veel overigens. Deze oervorm heeft ook veel variaties opgeleverd, het Pelote Basque, bijvoorbeeld, dat op verschillende manieren in noord-Spanje en zuid-Frankrijk wordt gespeeld, het vooral in België bekende «jeu de tamis» (met een zeef en handschoenen), en het Engelse raket-kaatsen — de voorloper van tennis — een spel waarmee de Britse adel zich in de Middeleeuwen vele uren zoet hield en dat in 1506 eigenlijk de dood van Philips de Schone inleidde. Philips dronk namelijk na een partijtje te gulzig — en stierf kort daarop.

Het Fries kaatsen heeft de meeste verwantschap met het Belgische «jeu de pelote», dat je veel op pleinen en straten in Vlaanderen ziet spelen. Er zijn wat verschillen: het speelveld heeft een iets andere vorm, in België spelen ze met ploegen van vijf (in Friesland met teams van drie), de telling wijkt wat af, de opslag gebeurt in België met één hand, en dan is er nog de grote tegenstelling dat in Vlaanderen een opslagbal over de achterlijn voor de opslagpartuur geldt, terwijl een bal die wordt buitengeslagen en waarop de uitslager mislaat voor de perkpartuur is. Maar ik zei het al: de verschillen zijn niet ingrijpend en er is dan ook sedert 1888 een regelmatig contact tussen Friesland en België, zij het dat er in de eerste tien jaren na de Eerste Wereldoorlog lange tijd moeilijkheden waren. Die werden op de bekende conferentie van 24 augustus 1927 in Franeker — zoek er maar niet naar in je geschiedenisboek, het staat er niet in... — opgelost.

En nu wil je natuurlijk wel iets meer weten van de spelwijze van het kaatsen, de sport — die al door de medewerking van de geestelijkheid in de Middeleeuwen (een bijzonderheid, want destijds waren vrijwel alle spelen verboden) — op zo'n opmerkelijke wijze de eeuwen heeft getrotseerd. Welnu — ik zal proberen het eenvoudig te zeggen, alles is natuurlijk ingewikkelder dan deze summiere beschrijving schetst — kaatsen

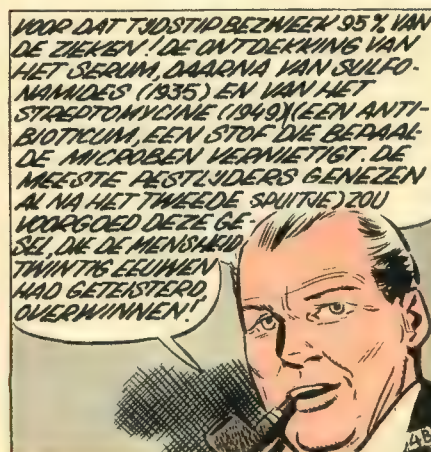
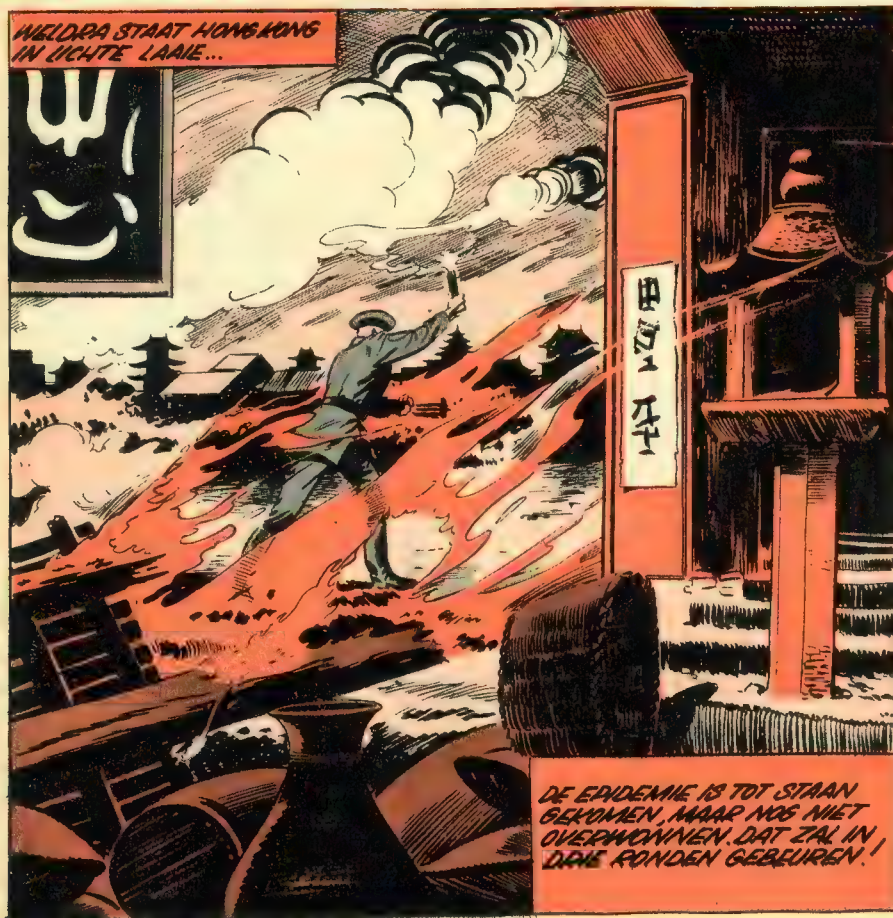
wordt gespeeld tussen twee teams (parturen), die zich aan weerszijden opstellen in een veld van ca 60 × 32 meter. (verdeeld door verschillende lijnen). De ene partij is het opslagpartuur, de andere het perk- of uitslagpartuur. En het opslagpartuur moet proberen de kleine bal in het perk — een vak van 18 × 4,5 meter — te plaatsen, het andere om de bal terug te slaan, zover mogelijk in de richting van de lijn, die het speelveld achter het opslagpartuur begrenst (de zogenaamde bovenlijn). Voor het plaatsen van de bal zijn natuurlijk een heleboel bepalingen, het zou te dor worden deze hier uiteen te zetten. Maar het belangrijkste is dat je weet, dat een der parturen (in Friesland) twee punten krijgt wanneer een slag goed is of fout. Het laatste natuurlijk bij een fout van de tegenpartij. Vier gewonnen slagen vormen een «half spel» — de punten van beide parturen vervallen dan — en bij drie spelen is de partij uit. De telling wordt bijgehouden op de «telegraaf», een draaibare paal met vier dwarsstokken, waarop de score door houten ballen en bordjes wordt aangegeven.

In Nederland is het kaatsen nu nog slechts beperkt tot Friesland, hoewel het in de Middeleeuwen in het gehele land werd gespeeld, en in de 19e eeuw ook nog in de streek tussen Den Haag en Gouda en boven Hoorn. Het ging er toen overigens vaak vreemd toe. De keurmeesters (scheidrechters) kwamen met de fles op zak en een glaasje in de hand op het veld en bij de prijsuitreiking moesten ze de winnaars op wijn tracteren. Die tijd is nu gelukkig voorbij.

Het grote kaatsbolwerk in Friesland — en het Mekka van de kaatssport — is nog steeds Franeker. Dat dankt het aan wijlen Jan Bogstra, een eerbiedwaardige vrijgezel, die in 1853 de Permanente Commissie oprichtte en daarmee de kwijnende sport een nieuw leven inblies. Deze Permanente Commissie organiseert jaarlijks op de eerste woensdag van augustus op het Bolwerk de kaatswedstrijd van het seizoen: de «Frentsjerter keatserdei», zoals die in goed Fries heet. Al 107 jaren lang. De enige uitzonderingen waren de jaren 1886, toen er een grote cholera-epidemie was, en 1943 en 1944 (oorlog). Die kaatsdag is een feestdag, waarover al weken van tevoren wordt gesproken. De winkels en fabrieken sluiten, de bakkers nemen vrij-af en de melkboeren vergeten hun karren. En 's avonds is er een grote kermis. Kortom: de Friezen komen uit de plooi. Want kaatsen gaat daar nog steeds boven alles. Het is een traditie, waarop men in Friesland terecht trots kan zijn.

ROB SPORTMAN.

STRIJD TEGEN DE ZWARTE DOOD

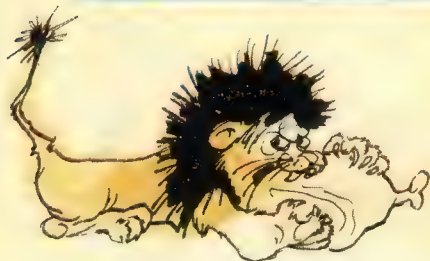
GROTE EN KLEINE MAALTIJDEN VOOR GROTE EN KLEINE DIEREN

WAT ETEN ZE

HOLLE, BOLLE GIJZEN...

Jaren zijn nodig geweest om precies uit te maken hoe je elke kostganger in de dierentuin moet voeden. Een olifant bijvoorbeeld heeft dagelijks minstens 25 kg zaad nodig, 50 kg veevoeder en wortelen. Maar dat verhindert hem niet broodjes, koekjes en snoepjes van de bezoekers te verstouwen. De neushoorn maakt elke dag 60 kg van een mengsel van klaver, aardappelen en haver soldaat. Het nijlpaard is ook erg gulzig en verobert in een etmaal (24 uur) 35 kg hooi, 2 emmers aardappelen en heel wat kaas! In de zomer mogen deze dieren buiten grazen.

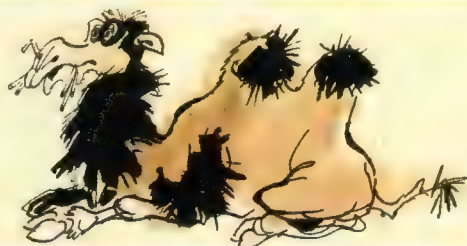

VERSCHEURENDE DIEREN

Nu eens bij de roofdieren kijken: leeuwen en tijgers ontvangen voor hun dagelijkse kost 7 tot 8 kg vlees (ossen- of schaapsvlees). Een dag per week nemen ze genoeg met melk, wat hun de gelegenheid geeft om de afvalstoffen te lozen en hun spijsvertering tot rust te laten komen. Het menu van roofdieren wordt soms verrijkt met lever of levertraan. Voor wijfjes die pas gejongd hebben komt er vaak een vers gedood konijn.

DE MATIGEN

Giraffen en kamelen zijn sober (5 tot 8 kg plantaardig voedsel per dag), maar de eerste dieren smullen van hamermoutpap en ook van rauwe uien! De struisvogel eet alles en is bijzonder belust op alle blinkende en fonkelende dingen: juwelen, parels, metalen voorwerpen, die hij dank zij zijn heel bijzondere maagsap althans gedeeltelijk weet te verteren!

DE KIESKEURIGEN

Ijsberen zijn in hun sas als je hun een flinke hutspot van ossevlees, worteltjes, kool en aardappelen voorzet. Dat menu wordt uitstekend voor hen samengesteld. Ze houden ook van macaroni en eten eenmaal in de week 5 kg vis op. Andere beren verlangen honing, maar eten verder een beetje van alles en nog wat. Apen zijn bijzonder kieskeurig: papjes van kindermeel, maïs, gekookte rijst, kastanjes, harde eieren, fruit en... een grote kom koffie met melk en suiker elke ochtend. De miereneters zijn gesteld op mieren-eieren, melk en «meelwormen» of vermicelli. Robben verslinden gemiddeld 5 kg vis per dag, pinguïns 1 kg. Papegaaien hebben als lievelingskostje brood in lauwe melk, bananen en zonnepitten! Rose flamingo's willen hoe dan ook hun dagelijkse rantsoentje rose garnalen, anders verliezen ze hun kleur! En tenslotte nog een heel leuk diertje, dat je niet in onvrijheid kan houden: de koala. Deze voedt zich uitsluitend met eucalyptusbladen.

Blankman 88 97

DE

EVEN ZAG HET ERNAAR UIT DAT ER OP DE « RED WAGON RANCH » GEEN KERSTFEEST GEVIERT ZOU KUNNEN OMDAT JIMMIE ZO VERSCHRIKKELIJK ZIEK WAS. MAAR JIMMIE WERD BETER EN DE COWBOYS VONDEN OP EEN OPEN PLEK, MIDDEN IN HET BOS, DE MOOISTE KERSTBOOM DIE OOIT OP DE RANCH HAD GESTAAN. HET WAS EEN WONDER!...

KERSTBOOM

WILLIAM « SLIM » HOSKINS STOND WAT MOEIZAAM OP VAN ZIJN RUWHOUTEN STOEL. MET EEN GRIMMIG GEZICHT BEKEEK HIJ DE ANDERE COW BOYS, DIE IN EEN KRING ROND HET FELBRANDENDE HOUTVUUR ZATEN. « ALS IK JULLIE EENS WAT VERTELLEN MAG », KRAAKTE ZIJN GEBARSTEN STEM, « DAN WORDT HET DIT JAAR HET MEEST BEROERDE KERSTFEEST DAT DE " RED WAGON RANCH " OOIT HEEFT BELEEFD. IS HET NIET ELLENDIG, DAT JIMMIE JUIST NU ZO ZIEK MOEST WORDEN? ER KOMT GEEN GOED WOORD MEER OVER DE BAAS ZIJN LIPPEN! » « TENSLOTTE IS JIMMIE DE ENIGE ZOON VAN JOE PARKINS, SLIM, » ZEI TEX RANDALL. « EN NIEMAND ZEGT DAT HIJ MET KERSTMIS NOG ZIEK IS. » « WEL... » HIELD SLIM KOPPIG VOL. « WANNEER HIJ VOOR ONS KERSTFEEST NOG BETER WIL WORDEN, DAN MOET HIJ WEL EEN BEETJE OPSCHIETEN. LET OP WAT IK JE ZEG : DIT JAAR WORDT ER HIER GEEN KERSTFEEST GEVIERD... »

Terwijl in het bunkhouse (het slaapvertrek van de cowboys) werd gebabbeld over het al of niet doorgaan van het kerstfeest zat Joe Parkins, de eigenaar van de « Red Wagon Ranch » bij het bed, waarin zijn zoon Jimmie met rode wangen van de koorts lag te kreuken. Hij steunde het hoofd in de handen en hij wist, dat hij een lafaard was, maar hij durfde zijn vrouw niet onder ogen te komen. Wat kon hij voor nieuws brengen van de jongen? Dat hij nog ziek was? Dat wist ze minstens even goed als hijzelf. En het meest hopeloze was, dat geen sterveling wist of de jongen erdoor zou komen.

— Zware dysenterie, had dokter Allyson gezegd. Je had me wel wat eerder kunnen halen, Joe! Had je niet in de gaten dat het ernstig was?

Mistroostig had de rancher zijn hoofd geschud.

— Nee, doc, hoe kon ik dat weten? Die apen van jongens hebben zo dikwijls wat. Jimmie had gewoon wat buikpijn en ik dacht alleen maar dat hij weer aan de appels gezeten had. Rijp of niet: hij eet ze op... Toen ik ontdekte dat het werkelijk ernstig was, heb ik Tex Randall, mijn beste ruiter, direct naar je toe gezonden.

— Ik hoop dat ik hem erdoorheen kan halen, had dokter Allyson gemompeld. Je boft nog dat die jongen van je zo sterk is als een grizzlibeer. Dat is de enige kans op redding... Laat hem rusten, zoveel mogelijk. De koorts zal nog stijgen waarschijnlijk. Maak je niet te snel ongerust... dat is normaal. Ik denk dat morgenvroeg de crisis zal komen. Ik zal proberen er dan te zijn, maar ver-

geet niet... Ik heb nog andere klanten en het is steeds een heel eind rijden...

Hij had zijn valiesje ingepakt, had zijn paard gegrepen en was vertrokken... Joe Parkins bleef eenzaam en wanhopig achter. Daar stond hij nu: hij, de grote baas van de machtige « Red Wagon Ranch »... Een man, die veel geld had verdiend dank zij de schitterende kudden vee, die hij in de loop der jaren had weten te fokken. En met al zijn macht en met al zijn geld kon hij nu niets doen, helemaal niets, alleen maar wachten...

Om zich heen had hij een groep van de beste cowboys van de hele Far West, allemaal kerels die voor hem door het vuur zouden gaan. Ook zij waren tot machteloosheid gedoemd. En bovendien kregen ze van hun baas nog een zuur gezicht op de koop toe. Joe Parkins besefte het wel, dat hij zijn mannen onrechtvaardig afsnauwde en hij was ze alleen maar dankbaar dat ze het begrepen en zonder morren hun werk bleven doen.

Opeens schoot het hem door zijn hoofd dat het bijna Kerstmis was. Hij had er een goede gewoonte van gemaakt om dat feest op de ranch uitgebreid te vieren. Het was eigenlijk de enige gelegenheid in het jaar om met zijn allen bijeen te zijn, verzameld rond de kerstboom. Iedereen was erbij, ook kleine Jimmie die altijd met glinsterende oogjes naar de boom

keek en er met verheugde kreten de geschenken onder vandaan haalde die voor hem daar waren neergelegd... De jongen was niet voor niets de lieveling van de ranch; zelfs de meest onverschillige cowboy zorgde ervoor dat er van hem ook een pakje voor Jimmie was, hoe eenvoudig het ook mocht zijn.

Parkins veegde met zijn hand over zijn voorhoofd. Het was bijna Kerstmis... Nog twee dagen en dan was het zover... Stel je nu eens voor dat Jimmie er dan niet meer zou zijn... Dat hij... Toen vermande hij zich. Het KON niet, het MOCHT niet gebeuren... Gewoon doorgaan, dat was het devies! Vertrouwen op een hogere macht, juist nu in deze kersttijd. Waarom zou Jimmie sterven?

Wanneer hij — net als altijd — alles gereed zou laten maken voor het kerstfeest, zou dat misschien juist een bewijs zijn van zijn vertrouwen in Onze Lieve Heer...

Vastberaden stond hij op van zijn stoel naast het bedje. Hij legde even zijn koele hand op het klamme voorhoofd van zijn zoon-tje en liep toen naar buiten. De crisis moest nog komen, dat had de dokter gezegd... Welnu: hij was er tegen gewapend! Hij had de beste bondgenoot van allen... Op de veranda rond het huis zonk hij op de knieën en hij bad, lang en intens. Niemand was er, die wist wat hij precies prevelde.

Daarna stond hij rechtop en

DE KERSTBOOM

VERVOLG
VAN BLZ. 37.

staarde naar het bunkhouse. Daar zaten de mannen, die hem konden helpen...

— Tex! dreunde zijn stem door de avond. Tex! Slim! Teddy! Coyote! Kom er eens uit!

Hij keek hoe de stoere kerels uit hun slaapverblijf schoten en vlak voor hem bleven staan. Hij zag de naar hem opgeheven gezichten en hij haalde diep adem voor hij zei:

— Mannen, over twee dagen is het Kerstmis. Ik heb gezien dat er nog helemaal geen kerstboom is. Ik kan daar niet mee accoord gaan. Morgen rijden jullie uit en jullie brengen me een mooie boom hier...

Stomverbaasd staarden de cowboys hun baas aan. Was de ziekte van Jimmie hem in zijn bol geslagen?

— Maar baas, mompelde Tex Randall, de voorman. Nu Jimmie ziek is... En nu u er zelf uitziet alsof u een spook gezien hebt...

— Juist nu, Tex, dreunde de stem van Parkins. Juist nu wil ik dat er Kerstmis gevierd wordt. Er is nog nooit zoveel reden voor geweest als nu. En zal ik je eens wat zeggen? Jimmie zal erbij zijn! Ik ben er zeker van. Morgen rijden jullie uit en jullie halen me de mooiste denneboom uit het bos die jullie maar vinden kunnen.

Nog even staarden de cowboys verbaasd naar de baas van de «Red Wagon Ranch». Toen keerden ze terug naar hun bunkhouse.

— Helemaal knettergek, mompelde Slim. Het is hem in zijn hoofd geslagen...

— Hoe dan ook, greep Tex Randall in. Hij is onze baas en we hebben te doen wat hij ons zegt. Ik hoop trouwens van harte dat hij gelijk heeft. Jongens, luister eens... We moeten morgen nog de kudde van Silamo Canyon ophalen. Dat is bijna een volle dag werk. Ik stel voor, dat we morgen vroeg erop uit gaan om die boom te halen. Ik ga zelf mee, verder Coyote, jij Teddy en... laat eens zien... jij Hobson. De andere blijven hier wachten tot we terugzijn en daarna gaan we de kudde halen uit Silamo Canyon...

De mannen knikten. Hoe dan ook: de wil van de baas was wet en ze wilden hem trouwens graag helpen. Als hij dacht dat het goed was, zou het wel zo zijn...

De volgende morgen, nog voor het begon te schemeren, reden vier ruiters het hek van de «Red Wagon Ranch» uit. Tex Randall op zijn schimmel leidde het groepje.

— Ik heb mooie bomen gezien bij Averell Point, zei hij tegen zijn metgezellen. Wat denk je ervan, wanneer we daar eens gaan kijken?

Zijn kameraden knikten en in volle galop reden ze de richting uit van de berg, die Tex genoemd had. Onwillekeurig dachten ze alle vier terug aan vorige jaren. Toen hadden ze ook de kerstboom gehaald, maar hoeveel vrolijker waren ze toen geweest. Toen wisten ze dat er feest zou zijn, het mooiste feest van het hele jaar. En nu... Zij beseften, ondanks de woorden van Joe Parkins, hun moeite tevergeefs kon zijn. Jimmie was hard ziek, dat had iedereen al begrepen... Wanneer hij het eens niet zou halen...

Bij de zoom van het bos hielden ze stil en ze stegen van hun paarden, waarna ze de dieren kluisterden.

— Hier ergens moet het zijn, zei Tex. Jongens... Prachtbomen. Teddy en Hobson, gaan jullie links, dan ga ik met de anderen rechts. Wie een mooie boom ziet, geeft een kreet.

De mannen verdwenen in de dichte bebossing. IJverig zochten ze naar de mooiste denneboom en niemand zag het kleine figuurtje te paard, dat enkele minuten later over de vlakke kwam aangelopperen, een dichte stofwolk achter zich aan. Het was een tanige, pezige cowboy, die onder het rijden zijn blik strak op de grond gericht hield. Toen hij de paarden van de anderen zag staan, hield hij in en spuwde een straal tabakssap op de grond.

«We gaan die eens verrassen», zei hij in zichzelf. Hij stak zijn vingers in zijn mond en een schril gefluit sneed door de lucht. Hij wachtte enkele seconden gespannen. Toen zag hij op verschillende plaatsen tegelijk de struiken bewegen en grijnzend keek hij toe hoe vier stomverbaasde cowboys uit het bos tevoorschijn kwamen.

— Slim... zeiden ze als uit één mond. Wat kom jij hier doen? Jij was toch niet uitgenodigd voor deze tocht?

De tanige cowboy knikte zelfvoldaan.

— Nee... zei hij lijk. Uitgenodigd was ik niet... En toch ben ik even naar jullie toegekomen. Luister goed, mannen... Ik heb goed nieuws voor jullie. Ik heb juist de baas gezien, nauwelijks een uur geleden. Hij was weer de ouwe... Jimmie heeft de crisis gehad en hij is er doorheen gekomen. Hoe het allemaal precies gebeurd is, weet ik niet, want ik ben meteen naar de stallen gerend om Blackie te pakken en jullie op de hoogte te brengen. Hoe dan ook: Jimmie is buiten gevaar! De dokter heeft het zelf gezegd. Hoe die duivelskunstenaar zo snel van de «Broken Wheel» bij ons gekomen is, mag de hemel weten, maar hij schoot als een paddestoel uit de grond, juist op het goede ogenblik. Hij heeft Jimmie door de crisis heengeholpen...

De andere cowboys staarden Slim aan alsof hij een spookverschijning was. Tex Randall was de eerste die reageerde.

— Dus Jimmie heeft het gehaald... prevelde hij zacht. En de baas heeft zijn goede humeur weer terug... Hij heeft dus gelijk gekregen: de kleine Jimmie zal erbij zijn... Mannen: de mooiste denneboom moesten we halen heeft Joe gezegd. Zullen we eens extra ons best doen en een boom opzoeken, zoals de baas en Jimmie er nooit een gezien hebben?

Vol enthousiasme schoten de cowboys het bos weer in. Hobbelen op zijn kromme benen draafde Slim Williams er achter aan.

Met iets van sarcasme keek hij de anderen na... Daar zouden ze nooit een mooie boom vinden! hij zou het wel even opknappen.

Met zijn handen duwde hij takken en struiken uit elkaar en moeizaam werkte hij zich het dichte bos in. Opeens bleef hij stokstijf staan. Daar, vlak voor hem, op een open plek tussen de grote bomen, prijkte de mooiste denneboom, die hij ooit had gezien. Het leek wel, alsof die boom er door een wonderhand speciaal was neergezet opdat hij, Slim Williams, er tegenaan zou lopen... En opdat hij voor de kleine Jimmie nu eens iets heel bijzonders zou meenemen...

Hij stak zijn vingers in zijn mond en een schril gefluit klonk door het bos. Hij wachtte enkele seconden en herhaalde toen het signaal. Het duurde maar even of met een luid gekraak van takken en geritsel van struiken kwamen zijn maats opdagen.

— Dát is nog eens een boom, vind je ook niet? vroeg Slim, bijzonder tevreden. En kijk eens hoe die daar staat? Ik ben er zeker van, dat die er gisteren nog niet stond; die boom is hier neergezet omdat Jimmie er

doorheen gekomen is. Wij moesten die vinden, zodat we hem voor de jongen kunnen meenemen!

Tex Randall, de voorman, keek Slim even aan en staarde toen weer naar de boom. Hij was inderdaad wonderlijk mooi, volmaakt van vorm en van een zo heldere groene kleur als hij nog niet vaak had gezien.

— Omkappen en meenemen! beval hij toen zijn mannen. Jongens... Zal Jimmie grote ogen opzetten!

Binnen enkele minuten hadden de vlijmscherpe bijlen van Coyote en Hobson de boom geveld. Tevreden droegen ze hun buit naar de plek waar de paarden stonden en klommen in het zadel. Randall nam de boom voor zich op het paard en wendde zich tot zijn mannen.

— Dat is dat, zei hij. Nog één ding, mannen. Wanneer we de « Red Wagon » naderen, geven we de paarden de sporen en als we bij het hek zijn, schieten we de revolvers leeg. Dan zullen Jimmie en de baas weten dat we iets bijzonders hebben!

Hij wendde zijn paard en sloeg de richting in van de ranch, waar een dolgelukkige vader zijn zoonje vertelde hoe ziek hij was geweest en hoe schitterend de dokter hem er doorheen had gehaald. Hij vertelde Jimmie ook dat hij Tex Randall en zijn mannen erop uit had gestuurd om een mooie kerstboom te gaan halen en hij beloofde de jongen dat de boom in zijn kamer zou worden opgesteld en dat ze allemaal het kerstfeest in zijn vertrek zouden vieren.

Parkins was nog aan het vertellen toen hij opeens uit zijn stoel overeind schoot. Buiten daverden de venijnige knallen van colts. Hij hoorde juichende mannenstemmen en hij begreep... Voorzichtig nam hij Jimmie in zijn armen en droeg hem naar het venster.

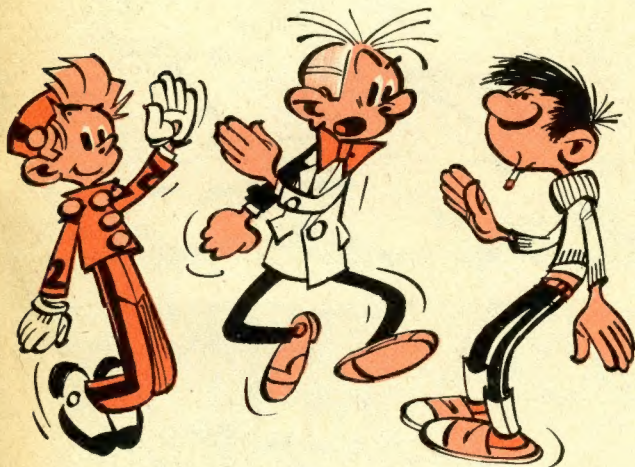
— Kijk, zei hij bijna teder. Daar heb je Tex. Hij heeft een boom gehaald, Jimmie. De mooiste kerstboom die je ooit gezien hebt voor het mooiste kerstfeest dat je ooit hebt gevierd...

Toen liep hij de kamer uit. Buiten staarde hij naar de — Dank U, zei hij toen alleen maar. Dank U voor het wonder... Ook uit naam van Jimmie... hemel, heel lang en heel intens.

Jan van Dongen.

IN UW KERSTBOOM

ROBBEDOES, KWABBERNOOT GUUST

ONZE MINIATUUR-HERDEN IN

LATEX

ZULLEN BUITENGEWOON ZIJN!

BIJ ALLE BOEK- EN SPEELGOEDVERKOPERS

HET DUIVELSKERKHOF

VERVOLG VAN BLZ. 3

De deur van de kamer vloog open en ze hoorden een paar mannen binnenkomen die nogal opgewonden schenen te praten. Het was niet gemakkelijk om hun stemmen thuis te brengen, want het geluid werd vervormd in de schoorsteen-schacht, maar na een tijdje kon Buster toch Moggie's hoge hese stem onderscheiden en toen de langzame, beschaafde klanken van majoor Langridge. Dan was er nog een derde stem, grof, zwaar en met een eigenaardig, buitenlands accent, en Buster vermoedde dat deze stem toebehoorde aan de gebarde passagier in de wagen van majoor Langridge.

Hij begon zijn angst een beetje te verliezen en probeerde zich op het gesprek te concentreren.

— Het spijt me, zei majoor Langridge, maar ik ben van plan de organisatie te verlaten. Mijn positie is onhoudbaar geworden, U moet dat begrijpen.

— Onzin, mijn beste majoor, zei de ruwe schrapende stem. U hebt het nu beter dan U het ooit hebt gehad.

— Daar ben ik het niet mee eens, zei de Majoor scherp. De laatste achttien maanden ben ik een gevangene geweest in eigen huis. Mijn hele leven is één grote klucht. En nu is daar die moord op die Frisk, en de hemel weet wat nog meer. Ik ben vast besloten. Ik hou er mee op.

— Maar wij hebben het Duivelskerkhof nodig, majoor, zei de buitenlandse stem op onaangename toon.

— En we hebben U nodig. Er klonk het gerinkel van een fles tegen een glas.

— Stel U eens in mijn plaats! We kunnen niet tot het oneindig zo door blijven gaan. U hebt niets te verliezen, wij alles...

De deurbel gaf zijn holle klank en de majoor brak zijn zin af.

— Goed, daar is hij, zei hij en ze hoorden hem het vertrek verlaten.

Van buiten klonk er een zweeps slag en Buster hoorde Larsen's slepende stem toen de man de kamer binnenkwam.

— Ik heb nog een woordje te wisselen met die Langridge, zei hij. Hij moet de grenzen van de deur hebben gelaten toen hij Bimbo zijn eten heeft gegeven en hij is toen het huis binnengedrongen. Ik heb hem weer opgesloten in de kelder. Ze hoorden hem vreugdeloos lachen.

— Hij haat me, die Bimbo!

Er viel roet uit de schoorsteen en de tocht van beneden joeg een hele stofwolk de schuilplaats van de jon-

gens binnen. Opnieuw hoorden ze het gerinkel van glazen.

— Wat is dat voor een idioot idee dat ze zich in hun kop gehaald hebben, schipper? vroeg Larsen plotseling. Willen ze de firma verlaten? Als ze moeilijkheden zoeken, dan moeten ze het...

Hij onderbrak zichzelf. De jongens hoorden de kamerdeur dichtgaan en toen de stem van majoor Langridge die zei.

— Prachtig heren, zullen we dan maar terzake komen?

Buster en Danny hoorden de bezitter van de buitenlandse stem iemand begroeten.

De nieuw aangekomene mompelde iets ten antwoord. De woorden drongen niet tot Buster door omdat hij al zijn aandacht nodig had om niet te niezen. Het roet prikte op een verschrikkelijke manier in zijn neus en Buster stond diep in en uit te ademen om de kriebeling te onderdrukken. Hij legde zijn wijsvinger tegen zijn bovenlip en bewoog hem zachtjes heen en weer, zoals zijn vader hem had geleerd. Naast zich voelde hij Danny verstijven van angst. Van inspanning schoten Buster de tranen in de ogen en hij beet op zijn lip.

En toen niesde hij.

Er viel een onmiddellijke stilte in de kamer en ze konden hen voelen luisteren. Toen liep iemand vlug naar de haard. Larsen's hoofd verscheen voor de opening. Hij trok zijn ogen in nauwe spleetjes om beter te kunnen kijken. Er zat een grote pleister over zijn neus.

Larsen zag de twee jongens en begon zachtjes te vloeken. Toen glimlachte hij. Het was geen aangename glimlach.

— Wat zullen we nou hebben... zei hij.

Plotseling stak hij zijn arm uit en hij greep Buster bij zijn enkel. Met een kreet van schrik en van pijn tui melde Buster in de open haard. Larsen duwde hem ruw de kamer in en greep toen naar Danny. Buster hoorde Danny tegenspartelen en toen schreeuwen en toen naast hem vallen.

Buster krabbelde weer overeind en keek naar de zwijgende, starende mannen.

Moggie... Majoor Langridge... de man met de rode baard...

En, nog altijd in korte broek en shirt, mijnheer Arnold Aloysius Peabody.

WORDT VERVOLGD

